

Ma Htet Ngon Phye

Herlock Holmes and the Sport of Kings

SIR ARTHUR CONAN DOYLE

ရှားလော့ဟုမ်း နှင့်

ပြိုင်မင်းပျောက်ဆုံးမ

မောင်မင်းဟန်

အင်္ဂလိပ် - မြန်မာ

ရှားလော့ဟုမ်း နှင့် ဖြိုင်မြင်းပျောက်ခံ

မောင်မင်းပ

OXFORD
UNIVERSITY PRESS

Handwritten signature or mark.

~~၂၀၉~~
သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံတော်
ပြည်ထောင်စုကိုင်တွယ်ပါ

ဖုန်း - ၀၁၇၃၀၉၉၅၃၄

တောင်ကြီးမြို့နယ်
မြတ်ပန်းရတနာစေတီ
၀၄၉၊ ဂြိုဟ်အထက်

တောင်ကြီးမြို့နယ်
စံလှစေတီ
ဂြိုဟ်အထက်

ဒို့ဘာဝန်ဘဝေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- အမျှင်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကို ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- နိုင်ငံတော်၏ ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး
- အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုခိုင်မာရေး
- စည်းကမ်းပြည့်ဝသော နိုင်ငံရေးစနစ်တည်ဆောက်ရေး
- ခွဲစည်းပုံအခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ စေတီမိခွံ ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ပြီး စေတီမိခင်မှုနိုင်ငံထူထောင်ရေးနှင့် အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုပွင့်အားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသားပြည်ပ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး
- အမျိုးဂုဏ် ထိတိဂုဏ် ပြုစုပေးရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှု အနုပညာများ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
- စစ်မှန်သောမျိုးချစ်စိတ်ထားဖြင့် ပြည်ထောင်စုတစ်ရပ်လုံးအတွက် ပြန်လည်ပြန်လှူဒါန်းထက်ပြက်ရေး
- တစ်မျိုးသားကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

ကဏ္ဍတိုင်းစာအုပ်များ

CONTENTS

နိဂုံး

1. A horse called Silver Blaze

2. Monday night at King's Pyland

3. John Salsbery

4. Look at the
5. A dog in the
6. The man has the answers

စာအုပ်အလိုက်

THE SPORT OF KINGS

စာအုပ်အလိုက်

ကဏ္ဍတိုင်းစာအုပ်များ

ရေးဆွဲသူ စာအုပ်ရေးဆွဲသူ Sir Arthur Conan Doyle

CONTENTS

1. A horse called Silver Blaze	8
2. Monday night at King's Pyland	24
3. John Straker's pockets	44
4. Looking for a horse	68
5. A day at the races	90
6. Holmes has the answers	106

ရှားလော့ဟုမ်းန့ဉ်တြိုင်ခြင်းပျောက်ဆုံးမှု

(ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း)

စာပုဒ်ပြုချက်အမှတ်	-	၅၀၁၂၆၁၁၀၀
မှက်နာစုံခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၅၀၀၁၀၅၀၂၁၀
ပုံနှိပ်ခြင်း	-	ပထမအကြိမ် (၂၀၁၀)
အုပ်ရေ	-	၁၀၀၀
မှက်နာစုံခွင့်အတွင်းပုံနှိပ်သူ	-	ဦးသန်းလွင် (မြို့၀၅၅၇၇) (ရွှေလင်းယုန် ပုံနှိပ်တိုက်) အမှတ် (၅၁)၊ ရေကျော်လမ်း။
ထုတ်ပေးသူ	-	ဦးသန်းလွင် (ရွှေဟင်္သာစာပေ) ၂၆၃ ၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း။ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
အစိုးရအဖွဲ့	-	အောင်မင်းထိုက်
စီစဉ်သူ	-	မင်းမင်းဇော် (မင်းမင်း)
တန်ဖိုး	-	၃၀၀ ကျပ်

၀၉၅•၀၃

မင်းဟန်၊ မောင်
 ရှားလော့ဟုမ်းန့ဉ်တြိုင်ခြင်းပျောက်ဆုံးမှု
 မောင်မင်းဟန် - ရန်ကုန်
 ရွှေဟင်္သာစာပေ၊ ၂၀၀၉။
 ၁၂၄ - စာ၊ ၁၄ X ၁၉ စင်တီမီ။
 (၁) ရှားလော့ဟုမ်းန့ဉ်တြိုင်ခြင်းပျောက်ဆုံးမှု

မှူးဝံ့ခင်ဂျာနယ်ဒါးပုံပြန်နားမိဂျပလာခင်းရှာ

Sherlock Holmes and the

(အာဂ်ပရိတ်)

SPORT of KINGS

ဝင်္ဂလိပ်ပြည် - လေ့ကျင့်ပြိုင်ပွဲများ

ဝင်္ဂလိပ်ပြည် - လေ့ကျင့်ပြိုင်ပွဲများ

Horse racing is the sport of kings, perhaps

because racehorses are very expensive animals. But

(ဝင်္ဂလိပ်ပြည်) သွေးနီသွေးဖြူ - မြေပုံများလေ့ကျင့်ပွဲများ

they win races, they can make a lot of money too-

(ဝင်္ဂလိပ်ပြည်) နည်းစနစ်

money for the owners, for the trainers, and for the

(ပရောင်းလှူဒါန်း) ဒါးပုံပြန်

people who put bets on them to win.

အထူးသတင်း : ငါ့

Silver Blaze is a young horse, but already the

နိဂုံးပျက်

winner of many races. One night he disappears from

ဝိသုဒ္ဓိ

his stables, and someone kills his trainer. The police

(ဒါးပုံပြန်) ဒါးပုံပြန် - ငွေပုံ

want the killer, and the owner wants his horse, but they

ပျက်စီး - နိဂုံးပျက်

can't find them. So what do they do?

They write to 221B Baker Street, London, of

course to ask for the help of the great detective,

Sherlock Holmes.

မှူးဝံ့ခင်ဂျာနယ်ဒါးပုံပြန်နားမိဂျပလာခင်းရှာ (၁)

ဇာတ်လမ်းက ဒီလိုပါ...

မြင်းပြိုင်ပွဲဟာ ကျန်းမာစေရန်အတွက် အားကစားမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ပြိုင်မြင်းတွေဟာ အရမ်းအရမ်းကို စေးကြီးလွန်းနေတာကြောင့်လည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မှာပါ။ ဒါပေမဲ့လည်း သူတို့ပြိုင်ပွဲတစ်ပွဲအနိုင်ရသွားပြီဆိုတော့လည်း သူတို့ဟာ ငွေကြေးအမြောက်အမြားကို ဖန်တီးနိုင်ကြတယ်လေ။ သူ့ရဲ့ပိုင်ရှင်အတွက် ငွေကြေးအများအပြားရရှိစေတယ်။ သူ့ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူတွေနဲ့ သူ့ဘက်က အနိုင်ထားပြီးလောင်းကြေးထည့်ပေးတဲ့ကြေးတွေရရှိစေပါတယ်။

ပြိုင်မြင်းလေးတွေကြယ်ပွင့်ဟာ အလွန်ငယ်တဲ့ပြိုင်မြင်းလေးပါ။ ဒါပေမဲ့ ပြိုင်ပွဲတွေအများကြီးကို အောင်ပွဲခံအနိုင်ရပြီးတဲ့မြင်းလေးပေါ့။ တစ်ညမှာတော့ ဒီကောင် သူ့မြင်းစောင်းကနေ ပျောက်သွားတယ်။ သူ့ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူကို

လည်း တစ်ယောက်ယောက်က သတ်သွားတယ်။ ရဲက လူသတ်သူများကို လိုချင်တယ်။ မြင်းပိုင်ရှင်ကတော့ သူ့မြင်းလေးကို လိုချင်တာပေါ့။ ဒါပေမဲ့လည်း သတိဘာမှ ရှာမတွေ့ခဲ့ကြပါဘူး။ ဒီလိုဆို တော သတိဘာတွေလုပ်ကြလဲ? ဟုတ်ပါတယ်- လန်ဒန်၊ ဘေကာလမ်း အိမ်နံပါတ်-

၂၂၁/၁ ကို စာလှမ်းရေးပြီး အလွန်အလွန်ကို ကျော်ကြားလှတဲ့ စုံထောက်ကြီး ရှားလော့ဟုမ်းရဲ့ အကူအညီကို ယူကြရတာပေါ့။

Chapter- 1

A horse called Silver Blaze

'I must go down there, Watson. I must,' said Sherlock Holmes at the breakfast table on Thursday morning.

'Go? Go where?' I asked.

'To Dartmoor- to King's Pyland.'

'Ah! So that's it,' I said. 'Well, everybody in the country is talking about the case at King's Pyland.'

I always know when Holmes is interested in a case. He reads all the newspapers, he walks up and down, up and down the room, and does not speak for hours.

အခန်း (၁)

ဝေဠာန်ပွင့်လို့ခေါ်သောမြင်းလေး

“ဝပ်ဆန်ရေ ကျုပ်တော့ အဲဒီနေရာကို သွားမှဖြစ်မယ်၊ သွားကို သွားရမှာပါလေ” လို့ ကြာသပတေးနေ့ နံနက်က နံနက် ၈ စာစားတဲ့စားပွဲမှာ ရွားလော့ဟုမ်းက ပြောလိုက်ပါတယ်။

“သွားမယ်? ဘယ်သွားမှာတုန်းဗျ” ကျွန်တော်က ဆက်မေးလိုက်ပါတယ်။

“ဒက်မောကို- ကင်း(စ်) ပိုင်လင်းကို လေဗျာ”

ကျွန်တော်က “အင်း- ဒါကြောင့်ကိုး.. အင်း.. အင်း တစ်ပိုင်းပြည်လုံးကလူတွေလည်း ကင်း(စ်)ပိုင်လင်းကအမှု အကြောင်းပဲ ပြောနေကြတယ်”

ဟုမ်းကအမှုတစ်ခုကို တကယ်စိတ်ဝင်စားလာပြီဆိုတာ ကို ကျွန်တော်အမြဲရိပ်မိတယ်ဗျ။ သူက (အမှုနဲ့ပတ်သက်တဲ့) သတင်းစာတွေ အကုန်လုံးဖတ်တယ်၊ သူခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန်လမ်း လျှောက်မယ်၊ အခန်းထဲမှာ ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန်လျှောက်မယ်၊ အချိန်အတော်ကြာအောင် စကားလုံးဝကို မပြောဘူး။

He did all those things yesterday. He did not answer any of my questions, but I knew that it was the mystery at King's Pyland.

ဟေးဒ်ပရိလင်း၊ ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေး

The morning newspapers were on the breakfast table. 'What is happening at King's Pyland? Where is Silver Blaze?' they asked. 'Who killed John Straker? What are the police doing? Can they find the horse before the big race next week?'

မေ့မိပါ။ မနက်ပိုင်းစာမိတ်ပေါ်မှာ ရက်စွဲစာတမ်းတွေ ပေါ်မှာ 'King's Pyland မှာ ဘာတွေ ဖြစ်နေလဲ? Silver Blaze မှာ ဘာတွေ ဖြစ်နေလဲ?' လို့ မေးထားတာတွေကို တွေ့ရတယ်။ 'John Straker ကို ဘယ်သူက သတ်လဲ? ပိုလိပ်က ဘာတွေ လုပ်နေလဲ? နောက်တစ်ပတ်မှာ ဖြစ်မယ့် အကြီးဆုံး ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေး မတိုင်မီမှာ ခုခံနိုင်မလား?' လို့ မေးထားတာတွေကို တွေ့ရတယ်။

"လူတစ်ယောက်က ဝေးပိုင်ဒီပွယ် (ဝေးပိုင်ဒီပွယ်) ကို သတ်ခဲ့တာပဲ"

Silver Blaze was a famous racehorse and John Straker was his trainer. One of the biggest races of the year - the Wessex Cup - was next week and Silver Blaze was the favourite to win. But on Monday (night at King's Pyland) two things happened. Someone killed John Straker, and Silver Blaze disappeared.

ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေးက ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေးမှာ အကြီးဆုံး ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေးကို ဝှက်ဆောင်ထားတဲ့ ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေးတစ်ကောင်ကို ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေးက သတ်ခဲ့တာပဲ။ ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေးက ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေးကို ဝှက်ဆောင်ထားတာပဲ။ ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေးက ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေးကို သတ်ခဲ့တာပဲ။ ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေးက ဝေးပိုင်ဒီပွယ်ကလေးကို သတ်ခဲ့တာပဲ။

ဒီလိုပုံစံမျိုးတွေကို သူ မနေ့ဇာလည်း ကျွန်တော် မေးသမျှလိုလည်း တစ်ခုမှ ပြန်မဖြေတတ်ဘဲ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ ဒါဟာဖြင့် ကင်း(စ်)ပိုင်လင်းက ပျဉာဏ်ကြောင့်ပါ။

မနက်ပိုင်း၊ သတင်းစာတွေဟာ နံနက်မှာ စားပြီး ကျွန်တော်နေပါတယ်။ ကင်း(စ်)ပိုင်လင်းမှာ ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ? ငွေကြယ်ပွင့်လို့ ခေါ်တဲ့ မြင်းလေးက ဘယ်ရောက်လာတော့တာကို အဖမ်းဆွဲသတ်တာလဲ? ရဲတွေကကော ဘာတွေ လုပ်နေလဲ? နောက်အပတ်ထဲမှာ ကျွန်ုပ်တို့ အလွန်အားကြီးပြီး ကြီးမားတဲ့ပြိုင်ပွဲမရောက်ခင် ဆုတံဆိပ်ပေးဖို့ ရှိပါ့မလား?

ငွေကြယ်ပွင့်လေးဟာ အလွန်ကိုကောင်းကျွေးတဲ့ မှုတ်များလှတဲ့ ပြိုင်ပြိုင်လေးတစ်ကောင်ပါ။ ဂျွန်စတော့ကာကို ဝေငှားနိုင်ထိန်းသိမ်းသွားပါ။ “မက်ဆက်ဖလား” ခေါ်ပြိုင်ပွဲမှာ နှစ်တစ်နှစ်အတွင်း အကြီးမားဆုံးဆော့ ပြင်းပြသမျှဖြစ်ပြီး အပတ်အပတ်မှာ ကျွန်ုပ်တို့မှာပါ။ ငွေကြယ်ပွင့်လေးဟာ ပြိုင်ပွဲစာအိုင်ရမဲ့မြင်းအဖြစ် လူကြိုက်များနေပါတယ်။ အပတ်လည်း တနင်္လာနေ့က ကင်း(စ်)ပိုင်လင်းမှာ အကြောင်းအရာနှစ်မျိုးဖြစ်ပွားခဲ့ပါတယ်။ ဂျွန်စတော့ကာကို တစ်ယောက်ယောက်က သတ်သွားပြီ။ ငွေကြယ်ပွင့်လေးလည်း ပျောက်ဆုံးနေပါတော့တယ်။

not
he

st
is
se

1
3

I was interested in this case too. 'Do you need my help, Holmes?' I asked. 'I Would very much like to come with you.'

'My dear Watson,' said Holmes, 'of course you must come with me. We can catch the twelve o'clock from Paddington, and talk about the case on the train.'

ကျွန်တော်လည်း ဒီအမှုကို စိတ်ဝင်စားနေမိပါတယ်။
“ဟုမ်းရေ ကျွန်တော့အကူအညီလိုသေးလားဗျ” လို့ မေးလိုက်
ပါတယ်။ “ကျွန်တော်ကတော့ ခင်ဗျားနဲ့အတူလိုက်ဖို့ ဆန္ဒအပြည့်
အဝရှိပါတယ်ဗျ”

ဟုမ်းက “ချစ်မိတ်ဆွေ ဦး ဝပ်ဆန်ရယ်. . . ခင်ဗျား
ကျုပ် နဲ့လိုက်ကိုလိုက်ခဲ့ရမယ်ဗျ။ ၁၂ နာရီ ရထားကိုတော့ ကျုပ်တို့
ပက်ဒင်တန်မှာ မှီလောက်ပါတယ်ဗျ။ အမှုအကြောင်းကိုတော့
ရထားပေါ်ကြမှပဲ ပြောကြတာပေါ့ဗျာ”

Two hours later we were on the train to Tavistock. We read all the midday newspapers, but there was nothing new in them.

'So, Watson, what do you think about this case?'
'Well, the newspapers say...'

'Ah, yes. The newspapers understand nothing. One day they say one thing, the next day they say another. But we must look at the case more carefully. What did happen on Monday night at King's Pyland? And what did not happen? That's an important question

... Do the police have any answers?' I asked.
'No,' said Holmes. 'On Wednesday morning I had two letters. One was from Mr Ross, the owner of the horse, and the other was from the Dartmoor police - an Inspector Gregory. They ask for my help.'

'Wednesday morning!' I cried. 'But this is Thursday morning. Why didn't you go down yesterday?'

'Because it was an easy case. You can't hide a famous horse for long, I thought. Where can you hide a horse on Dartmoor? There are no buildings, no trees... But I was wrong, Watson. The case is now two days old, and nobody can find the horse- or Straker's killer. So here we are, on the train to Tavistock.'

'And what do you think about it all?' I said.

'Well, Watson, let's look at the case. First, we have a racehorse, Silver Blaze- only five years old, but already a winner in many big races. His owner, Mr Ross, is a happy man- and rich.'

ကျွန်တော်က “ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက်က? ဒါနဲ့ ဒီနေ့နံနက် ကြာသပတေးနေ့လေဗျာ။ ဘယ်လိုကြောင့် ခင်ဗျားက မနေ့က တည်းက မသွားတာလဲ?”

“ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ — ဒါ အတော်လွယ်တဲ့အမှု လေးပါဗျာ။ ကျုပ်အထင်ကတော့ဗျာ နာမည်ကျော်မြင်းတစ် ကောင်ကို အချိန်အကြာကြီး ဖွက်မထားနိုင်ပါဘူး။ ဒက်မောလို နေရာမျိုးမှာ မြင်းကိုဘယ်နေရာသွားဖွက်မလဲ? အဆောက် အဦမရှိ၊ သစ်ပင်မရှိနဲ့ဗျာ။ . . . ဒါပေမဲ့ ကျုပ်မှားသွားတယ် ဝပ်ဆန်ရေ။ ဒီအမှုဟာ အခုဆိုရင် နှစ်ရက်တောင် ကြာသွားပြီ။ ဘယ်သူမှ မြင်းကိုရော စတော့ကာကို သတ်တဲ့လူတွေကိုပါ မတွေ့ကြသေးဘူးလေ။ ဒါကြောင့်လဲ ကျုပ်တို့ တစ်စတော့ကို သွားတဲ့ရထားပေါ်မှာ ရှိနေကြရတာပေါ့ဗျာ”

ကျွန်တော်က “ဒါနဲ့ ခင်ဗျားဒီအမှုအသွားအလာအား လုံးကို ဘယ်လိုထင်ထားလဲဗျ?”

“အင်း- ဝပ်ဆန်ရယ် ကျုပ်တို့အမှုကို ပြန်ကြည့်ကြစို့ ဗျာ။ ပထမအနေနဲ့ ငွေကြယ်ပွင့်ဆိုတဲ့ မြင်းလေးကျုပ်တို့မှာရှိ ရှိတယ်။ အသက်ငါးနှစ်ပဲရှိသေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြိုင်ပွဲတွေအများ ကြီးပဲ အနိုင်ရထားတယ်။ သူ့ရဲ့ပိုင်ရှင် မစ္စတာရီး - သူက လူပျော် ကြီးပါ။ ချမ်းလဲချမ်းသာတယ်”

The racegoers are happy too. Silver Blaze nearly always wins his races, and so people put big bets on him to win. And when the favourite wins the race, a lot of people make money on their bets. But what happens when the favourite doesn't win, Watson? What then?

'A lot of people lose their money, of course,' I said. 'And people with big bets on a different horse can make much more money, when that other horse wins.'

'Right, Watson! So perhaps some people are very interested in Silver Blaze not running in the Wessex Cup. Of course, Mr Ross and his trainer, John Straker, know that, and they watch the horse very carefully.'

မြင်းပြိုင်ပွဲသွားတဲ့သူတွေကလည်း လူပျော်တွေပါပဲဗျာ။
 နယ်ပွင့်လေးဟာ သူ့ပြိုင်ပွဲတွေမှာ အမြဲတမ်းနီးပါးလောက်
 နိုင်ရလေ့ရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်လဲ လူတွေက သူ့အနိုင်ရတဲ့
 ကနေ လောင်းကြေးတွေ ထည့်ကြဗျ။ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့
 ကာက အနိုင်ရသွားတဲ့အခါ လူတွေဟာ သူတို့လောင်းကြေး
 ပြောက်အများ ကြေတာပေါ့ဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့ (လူ
 တွဲများလှတဲ့) အကောင်ကသာ ရှုံးနိုင်မှ သွားမယ်ဆိုရင် ဘာ
 ဖြစ်လာမလဲ ဝပ်ဆန်ရှေ့? ပြီးတော့ ဘာတွေဆက်ဖြစ်
 ပါလိမ့်။

ကျွန်တော်က “လူ့အတော်များများဟာ ငွေကြေးတွေ
 ကြွေးအကျယ် ဆုံးရှုံးကုန်မှာပေါ့ဗျ။ ပြီးတော့ တခြားမြင်းသာ
 နိုင်ရခဲ့ရင် အဲဒီမြင်းကို လောင်းထားတဲ့လူတွေဟာ ငွေကြေး
 ပြောက်အများကို ရသွားကြမှာပဲဗျ။”

“မှန်တယ်... ဝပ်ဆန်... မှန်တယ်။ ဒါကြောင့်
 နတ်ချိုဟာ ငွေကြယ်ပွင့်လေး ဝပ်ဆက်ဖလားပြိုင်ပွဲမှာ
 ပါမပြေး ဖို့အရေးကို စိတ်ဝင်စားကောင်း စိတ်ဝင်စားနိုင်တယ်ဗျ။
 အမှန်ပဲ၊ မစ္စတာရီ.ရဲ့ သူ့မြင်းထိန်း ဂျွန်စတော့ကာတို့ ဝိ
 မုန်ကို သိထားတယ်။ သူတို့မြင်းကို သေသေရာရာကို ဂရုစိုက်
 ကြတာဗျာ။”

tra
h
re
s v
h t
r t
b

e
e

'Now, let's look at the people and the place.
 trainer, John Straker- a good man and wonderful
 horses- worked for Mr Ross for twelve years.
 are four horses in the training stables, and three
 working for Straker. One of them sits up all night
 the horses, and the other two sleep in a room
 the stables. We know nothing bad about any of
 boys.

“ကဲ အခု လူတွေရဲ့ နေရာအနေအထားကို ကြည့်ရ
 မြင်းထိန်း ဝှန်စတော့ကာဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်
 တွေအပေါ်လည်း အထူးကောင်းမွန်သူတစ်ယောက်ပါ။
 ရှိအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးလာတာလည်း (၁၂)နှစ်တောင်
 မြင်းလောင်းထဲမှာက မြင်းလေးကောင်ရှိတယ်၊ ကောင်လေး
 ယောက်က စတော့ကာအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးပါတယ်။
 ထဲက တစ်ယောက်ဟာ မြင်းတွေနဲ့အတူ တစ်ညလုံးထိုင်နေ
 ကျန်နှစ်ယောက်ကတော့ မြင်းလောင်းအပေါ်ထပ် အခန်း
 အိပ်ပါတယ်။ ဒီကောင်လေးတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆိုးဆိုး
 တာမှမရှိဘူးဆိုတာ ကျုပ်တို့သိထားပြီးသားပါ။

'Straker has a wife, no children, and lives mean, lived- in a house about two hundred metres from the stables. The town of Tavistock is two kilometers to the west, and about two kilometres to the east there is Capleton, another training stables. The owner there is Lord Backwater, and trainer is Silas Brown. There are no other houses- just the hills of Dartmoor.'

I listened carefully. I wanted to remember it because Holmes does not like to say anything twice.

'Now,' he said, 'what happened on Monday night? These papers came with Inspector Gregor's letter. The best thing is for you to read them, Watson. Then tell me what you think.'

I took the papers from him, and began to read.

စတော့ကာမှာက မိန်းမရှိတယ်၊ ကလေးမရှိဘူး နေထိုင်ကြတယ်။ နေတယ်လို့ ကျုပ်ဆိုလိုတာက မြင်းစောင်းနဲ့ မိတာနှစ်ရာလောက်အဝေးက အိမ်မှာ နေတာပါ။ တပီစတော့မြို့နဲ့ က အနောက်ဘက် နှစ်ကီလိုမီတာလောက်ဝေးပြီး၊ အရှေ့ဘက် နှစ်ကီလိုမီတာလောက်မှာ ကပယ်တန်လို့ခေါ်တဲ့ တခြားမြင်းစောင်းတစ်ခုရှိပါတယ်။ အဲဒီပိုင်ရှင်က လော့ဒ်ဘက်ဝေါတာဖြစ်ပြီး မြင်းထိန်းကြီးကတော့ စီလ(စ်)ဘရောင်းဖြစ်ပါတယ်။ တခြားဘာအိမ်မှ မရှိဘူး- ဒက်မောက်တောင်ကုန်းလေးတွေ လောက်ပဲ ရှိတယ်။

ကျွန်တော် ဂရုတစိုက်နားထောင်နေပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒါတွေ အားလုံးမှတ်မိသတိရနေချင်တယ်။ ဘာကြောင့်လည်း ဆိုတော့ ဟုမ်းဟာ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို နှစ်ကြိမ်ထပ်ပြောရတာကို မကြိုက်ဘူးဗျ။

ဟုမ်းက “ကဲ အခု တနင်္လာနေ့ညက ဘာတွေဖြစ်ခဲ့လဲ? ဒီစာရွက်စာတမ်းတွေက ရဲအရာရှိအင်စပက်တာ ဂရီဂိုလီရဲ့ စာနဲ့အတူပါလာတဲ့ဟာတွေပါ။ ဝပ်ဆန်ခင်ဗျားအတွက် အကောင်းဆုံးဖတ်စရာတွေဖြစ်မှာပါ။ ပြီးရင်တော့ ကျုပ်ကို ခင်ဗျားဘယ်လို ထင်မြင်ယူဆတယ်ပြောပြနော်”

ကျွန်တော် ဟုမ်းဆီက စာရွက်တွေယူပြီး စတင်ဖတ်ရှုပါတော့တယ်။

Chapter- 2

Monday night at King's Pyland

Notes by Inspector Gregory, after talking to Edith Baxter, Ned Hunter, Mrs John Straker, and Mr Fitzroy Simpson

On Monday evening Straker locked the stables at nine o'clock, the usual time. Two of the boys then walked up to the trainer's house for their dinner, but the third boy, Ned Hunter, stayed in the stables to watch the horses. At five past nine, the Strakers' servant, a girl called Edith Baxter, carried Ned Hunter's dinner down to the stables. The dinner that night was a hot meat curry.

အခန်း (၂)

ကင်း(စ်)ပိုင်လင်းရဲ့ တနင်္လာနေ့ည

အိဒစ်ဘက်ကာ၊ နက်ဟန်တာ၊ မစ္စဂျန်စတော့ကာ၊
မစ္စတာဖစ်ဇိုရီ ဆမ်ပဆင်တို့နဲ့ တွေ့ဆုံမေးမြန်းပြီးနောက်
ရေးသားထားသော အင်စပက်တာဂရီဂိုလီ၏မှတ်စု —

တနင်္လာနေ့ညနေချမ်းက ခါတိုင်းလိုပဲ ကိုးနာရီလောက်
မှာ စတော့ကာဟာ မြင်းဇောင်းကို သော့ခတ်ခဲ့ပါတယ်။ ကောင်
လေးနှစ်ယောက်ကတော့ သူတို့ရဲ့ညစာစားဖို့ မြင်းထိန်းကြီးရဲ့
အိမ်ကို လမ်းလျှောက်သွားခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဥယျာဉ်မြောက်
ကောင်လေး နက်ဟန်တာကတော့ မြင်းတွေကို စောင့်ကြည့်ဖို့
နေခဲ့ပါတယ်။ ၉ နာရီနဲ့ ငါးမိနစ်လောက်မှာတော့ အိဒစ်ဘက်
ကာလို့ခေါ်တဲ့ စတော့ကာရဲ့ အစေခံမိန်းကလေးဟာ နက်ဟန်
တာရဲ့ညစာကို သယ်ဆောင်ပြီး မြင်းဇောင်းဘက်ကို လာခဲ့ပါ
တယ်။ အဲဒီည ညစာဟင်းက အသားဟင်းပူပူပါ။

Edith was nearly at the stables when a man called out to her. He came up to her, and she saw a tall man in a grey suit and a hat, and a red and black scarf. He carried a big walking stick, and Edith felt afraid of him.

‘Where am I?’ the man asked. ‘What is this place?’

‘This is King’s Pyland training stables,’ She said.

အိဒစ်မြင်းစောင်းနားရောက်ခါနီးမှာ လူတစ်ယောက် သူ့ကို လှမ်းခေါ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလူက သူ့ဆီကို လှမ်းလာပါတယ်။ အရပ်ရှည်ရှည်၊ မီးခိုရောင်ဝတ်စုံ၊ ဦးထုတ်ဆောင်းထားပြီး အနီ၊ အနက်စင်းလည်စီးနဲ့ပါ။ လမ်းလျှောက်တုတ်အကြီးကြီးလည်းပါသေးတယ်။ အိဒစ် သူ့ကိုကြောက်သွားပါတယ်။

အဲဒီလူကြီးက “ကျွန်တော် ဘယ်ကိုရောက်နေတာလဲ? ဒါ ဘယ်လိုနေရာပါလဲခင်ဗျာ” လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။

အိဒစ်က “ဒကင်း(စ်)ပိုင်လင်းက မြင်းစောင်းပါ” လို့ ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

'Good!' said the man. 'Now, a stable boy sleeps here every night- is that right? And I think you're taking his dinner to him now.' He took an envelope out of his pocket. 'Please give the boy this, and you can have some money for a beautiful new dress.'

Edith did not take the envelope. She ran past the man to the stables and up to a small open window. She always put the boy's dinner through this window, and Ned Hunter was there, ready to take it.

'Oh Ned!' Edith cried, but before she could say any more, the stranger came up behind her.

'Good evening,' he said through the window to the boy. 'I want to talk to you.'

'Who are you? What do you want?' Ned Hunter said.

အဲဒီလူကြီးက “ကောင်းပါလေဗျာ၊ မြင်းစောင်းက ကောင်လေး အဲဒီမှာ ညတိုင်း အိပ်တယ်ပေါ့- ဟုတ်တယ်မဟုတ် လား? ငါ့အထင် မင်းက သူ့အတွက် ညစာသယ်လာတာဖြစ် မယ်” သူက အိပ်ထဲကနေ စာအိတ်တစ်လုံးကို ထုတ်လိုက်ပါ တယ်။ “ကျေးဇူးပြုပြီး အဲဒီကောင်လေးကို ဒါလေးပေးလိုက်ပါ။ မင်းလည်း လှတပတဝတ်စုံအသစ်လေးဝယ်ဖို့ မုန့်ဖိုးရမှာပါ။”

အီဒစ်ဟာ စာအိတ်ကို မယူခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီလူကြီးကို ဖြတ်ပြီး မြင်းစောင်းဆီကို ပြေးသွားလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ဖွင့်ထား တဲ့ ပြတင်းပေါက်လေးဆီ တက်သွားပါတယ်။ ကောင်လေးရဲ့ ညစာကို အဲဒီပြတင်းကနေ အမြဲပေးနေကြပါ။ နက်ဟန်တာက လည်း ယူဖို့ အဲဒီနေရာမှာ အဆင်သင့်စောင့်စားနေပါတယ်။

“အိုး... နက်လို့ အီဒစ်အော်ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ဘာမှ မပြောနိုင်သေးခင်မှာပဲ လူစမ်းကြီးက သူ့နောက်ကနေ လိုက်လာပါတယ်။

သူက ပြတင်းပေါက်ကနေ ကောင်လေးကို “ကောင်း သော ညနေခင်းပါ၊ ငါ မင်းနဲ့ စကားပြောချင်တယ်ကွာ”

“ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ? ဘာလို့ချင်လို့လဲဗျ?” လို့ နက်ဟန်တာက ပြန်မေးလိုက်ပါတယ်။

'I want to make you rich, boy,' the stranger said. 'You help me, and I help you. You have two horses in for the Wessex Cup- Silver Blaze and Bayard. I hear that Bayard is the better horse, and that you stable boys are putting your bets on him to win. Am I right?'

'I'm not saying anything!' cried Ned Hunter. 'We don't talk about our horses at King's Pyland, so get out! I'm getting the dog now!'

Ned ran across the stables to get the dog, and Edith began to run back to the house. But she looked back after about thirty meters, and saw the man at the little window, with his head and one arm inside the room.

“လူစိမ်းကြီးက “ငါက မင်းကိုချမ်းသာစေချင်တဲ့လူပါ
 တစ်လေးရ၊ မင်း ငါ့ကိုကူညီ၊ ငါက မင်းကိုကူညီမယ်၊ မင်း
 မှာ ဝပ်ဆက်ဖလားပြိုင်ပွဲ ဝင်ဖို့ ငွေကြယ်ပွင့်နဲ့ ဘရက်ဆိုတဲ့
 ငါ့နှစ်ကောင် ရှိတယ်ဆိုကွ။ ငါကြားထားတာကတော့ ဘရက်
 ပိုကောင်းတယ်ဆိုပဲကွ၊ မင်းတို့မြင်းလောင်းကလူတွေလောင်း
 ကြားကို ဒီကောင်ဘက်က အနိုင်လောင်းထားတယ်တဲ့။ ငါပြော
 ကာအမှန်လားဟေ့?”

“ကျုပ် ဘာမှမပြောဘူး။ ကင်းပိုင်လင်းက ကျုပ်တို့
 တစ်တွေဟာ ဘယ်တော့မှ ကျုပ်တို့မြင်းတွေအကြောင်း မပြော
 ဘူး။ ဒါကြောင့် ထွက်သွားပါ။ ကျုပ်အခုပဲ ခွေးတွေသွားခေါ်
 လိုက်မယ်”

နက်က မြင်းလောင်းကို ဖြတ်ပြေးပြီး ခွေးတွေကို သွား
 ခေါ်တယ်။ အိဒစ်က အိမ်ကိုပြန်ပြေးပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့
 သူက မိတာ (၃၀) လောက်ရောက်တော့ ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်တဲ့
 အခါ အဲဒီလူကြီးက ပြတင်းပေါက်သေးသေးနားမှာ ရှိနေတာ
 မြင်လိုက်ရပါတယ်။ သူ့ခေါင်းနဲ့ လက်တစ်ဖက်က အခန်းထဲ
 ရောက်နေတယ်။

Edith ran on, and a minute later, Ned came out of the building and locked the door behind him. He ran all round the stables with the dog, but the man was gone.

Ned Hunter told the trainer and the other boys about the stranger, but no one saw him again.

The next thing happened at one o'clock in the morning when John Straker got out of bed.

'What's the matter?' said his wife. 'Where are you going?'

'To the stables,' Straker said. 'I can't stop thinking about that stranger. I just want to have a look around.'

'But it's raining. Wait until the rain stops,' she said.

'No, no,' Straker said. 'I want to go now.'

အိဒစ်ဆက်ပြေးပါတော့တယ်။ တစ်မိနစ်လောက်ကြာ
နက်ဟာ အဆောက်အဦအပြင်ကိုထွက်လိုက်ပြီး နောက်
ခါးကြီးကို ပိတ်တယ်။ သူဟာ ခွေးတွေနဲ့အတူ မြင်းဖောင်း
လျှောက်ပြေးပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလူကြီးကတော့ ထွက်
သွားပါပြီ။

နက်ဟန်တာက မြင်းထိန်းကြီးနဲ့ တခြားကောင်လေး
ယောက်ကို အဲဒီလူစိမ်းကြီးအကြောင်းပြောပြလိုက်ပါတယ်။
ပေမဲ့လည်း အဲဒီလူစိမ်းကြီးကို နောက်တစ်ကြိမ်ဘယ်သူမှ
မတွေ့ရတော့ပါဘူး။

နောက်တစ်ခုထပ်ဖြစ်တာက နံနက်အစောကြီး (၁)နာ
လောက်မှာ ဂျွန်စတော့ကာ အိပ်ယာကနေ ထွက်သွားပါတယ်။

သူ့ဇနီးက “ဘာဖြစ်လို့? ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ?”

စတော့ကာက “မြင်းဖောင်းကို သွားမလို့၊ ငါ ဒီလူစိမ်း
ရဲ့အကြောင်းကို စဉ်းစားတာရပ်လို့မရ၊ ဖျောက်လို့မရဘူးဖြစ်
တယ်ကွ၊ ငါ လှည့်ပတ်ကြည့်ရုံလောက်ပါပဲကွာ”

ဇနီးသည်က “ဒါပေမဲ့ မိုးကရွာနေတယ်၊ မိုးတိတ်အောင်
ကန်မိဦးလား”

စတော့ကာက “ဟင့်အင်း၊ ငါအခုကိုပဲ သွားချင်နေပြီ”

He left the house and Mrs Straker went back to sleep. At seven in the morning she woke up, but her husband was not there. She quickly got up, called the servant, Edith, and they ran down to the stables.

They found the stables unlocked. Straker was not there, and inside, on chair, Ned Hunter slept like a dead man. Silver Blaze was gone, and his stable door was open. They called the other two boys from the room over the stables. They were good sleepers and head nothing in the night.

Nobody could wake Ned Hunter, so the two women and the boys ran out to look for the trainer and the horse. Five hundred meters from the stables, they saw Straker's coat on a small tree. Down the hill, just past the tree, they found the trainer. He was dead.

သူအိမ်ကနေထွက်လာတယ်။ မစ္စစတော့ကာကတော့ အိပ်လိုက်ပါတယ်။ နံနက်(၇)နာရီလောက် သူ အိပ်ယာက နိုးလာတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ယောက်ျားကတော့ မရှိပါဘူး။ ဒါနဲ့ မြန်ထ၊ အစေခံလေး အိမ်ကိုခေါ်တယ်။ ပြီးတော့ သူတို့ မြင်းစောင်းဘက်ကို လိုက်သွားကြပါတယ်။

မြင်းစောင်းကြီး ပွင့်နေတာ သူတို့နှစ်ယောက်မြင်လိုက် ရပါတယ်။ စတော့ကာကတော့ မရှိပါဘူး။ အတွင်းက ကုလား ပေါ်မှာတော့ နက်ဟန်တာတစ်ယောက် အသေကောင်လို ပျော်နေပါတယ်။ ငွေကြယ်ပွင့်လေးလည်း ထွက်သွားပါပြီ။ မြင်းစောင်းအခန်းကပွင့်နေပါတယ်။ မြင်းစောင်းအပေါ်ထပ် ကောင်လေးနှစ်ယောက်ကို သူတို့ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ သူတို့ နည်း ကောင်းကောင်းကို အိပ်ပျော်နေကြတာ ညကဘာသံမှ ကြားလိုက်ကြဘူးတဲ့။

နက်ဟန်တာကိုတော့ ဘယ်သူမှ မနိုးနိုင်ကြပါဘူး။ ကြောင့် အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်နဲ့ ကောင်လေးတွေဟာ မြင်း စောင်းကြီးနဲ့ မြင်လေးကိုရှာဖို့ ထွက်လာကြပါတယ်။ မြင်းစောင်း ကနေ မိတာ(၅၀၀)လောက်အကွာမှာ ဂျွန်စတော့ကာရဲ့ ကုတ် ကို အပင်ငယ်ပေါ်မှာတွေ့ပါတယ်။ တောင်ကုန်းလေးရဲ့ အဆင်း၊ အင်္ကျီချိတ်ထားတဲ့ သစ်ပင်လေးအကျော်မှာ မြင်းထိန်း တို့ကို တွေ့လိုက်ကြရပါတယ်။ သူသေဆုံးနေပါပြီ။

There was a long cut in his leg, and his head was broken in three places. In his right hand he had a small knife, with blood all over it, and in his left hand he had a red and black scarf.

Edith Baxter knew the scarf at once, and later, so did Ned Hunter.

It's the stranger's scarf,' he told us. 'When I went to get the dog, that stranger was still at the stable window

သူ့ခြေထောက်မှာ ရှည်လျားတဲ့စားရှုရာရှိပါတယ်။ သူ့ခေါင်းမှာ (၃)နေရာလောက်ကျိုးနေပါတယ်။ သူ့ညာဖက်လက်မှာ စားသေးသေးလေးတစ်ချောင်းရှိပြီး သွေးတွေပေကျနေပါတယ်။ သူ့ရဲ့ဘယ်ဘက်လက်မှာတော့ အနီအနက်ကျားလည်စည်းတစ်ခုရှိနေပါတယ်။

အိဒစ်ဘက်တာ ချက်ခြင်းဆိုသလိုပဲ အဲဒီလည်စည်းကို သိလိုက်ပါတယ်။ နောက်ပိုင်း နက်ဟန်တာလည်း ဒါကိုသိပါတယ်။

သူ ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြတာက "ဒီလည်စည်းက တိုလူစိမ်းကြီးရဲ့ဟာပါ။ ကျွန်တော် ခွေးခေါ်ဖို့ထွက်သွားတော့ အဲဒီ လူဟာ မြင်းဇောင်းပြတင်းပေါက်မှာ ရှိနေဆဲပါပဲ။

He put something in my meat curry, to make me sleep. I know he did. Edith saw him, with his arm through the window.'

Ned Hunter was right about his meat curry. There was some of his dinner left, and we found a lot of opium in it. That's why Ned slept like a dead man. What about the horse? We found his tracks in the mud next to Straker's dead body. But what happened then? Someone hit Straker on the head, and killed him. Did that person take the horse away? Did the horse run away? Everybody on Dartmoor is looking for Silver Blaze, but there is no news of him.

When I began work on the case on Tuesday, we looked for the stranger. He was in Tavistock, and we found him easily. His name is Fitzroy Simpson.

ကျွန်တော်ရဲ့ အစာထဲကို တစ်ခုခုထဲလိုက်တယ်ဗျ။ ကျွန်တော်
ပျော်သွားအောင်လို့လေ။ ဒါ သူလုပ်ခဲ့တာဆိုတာ ကျွန်တော်
ပဲတယ်။ သူ့လက်နဲ့ ပြတင်းပေါက်ကနေ နှိုက်နေတာကို အိမ်
စည်း မြင်ပါတယ်”

သူ့အစားအစာနဲ့ပတ်သက်ပြီး နက်ဟန်တာ ပြောတာ
တွေဟာ မှန်ပါတယ်။ သူ့ရဲ့ညစာအကျန်တချို့ရှိပြီး အဲဒီအထဲမှာ
အိမ်အတော်များများ တွေ့ရပါတယ်။ နက်ဟာ လူသေတစ်ယောက်
လို အိပ်နေတာ ဒါကြောင့်ပါပဲ။

မြင်းကကော ဘယ်လိုလဲ?။ စတော့ကာရဲ့အလောင်း
ကားက ရွံ့တွေထဲမှာ မြင်းရဲ့ခြေရာတွေကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရ
ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီနောက် ဘာတွေဖြစ်ခဲ့လဲ? စတော့ကာရဲ့
ခေါင်းကို တစ်ယောက်ယောက်က ရိုက်ပြီး သတ်သွားတာပါ။
အဲဒီလူကပဲ မြင်းကို ယူသွားတာလား? မြင်းကပဲ ထွက်ပြေးလွတ်
မြောက်သွားတာလား? ဒက်မောက် လူတိုင်းငွေကြယ်ပွင့်ကို ရှာဖွေ
ကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့သတင်းအစအနတောင် မရကြပါဘူး။

ကျွန်တော် ဒီအမှုကို စတင်ကိုင်တဲ့ အင်္ဂါနေ့မှာပဲ အဲဒီ
လူစိမ်းကို ရှာဖွေခဲ့ကြပါတယ်။ သူက တာဝီစတော့ကပါ။
ကျွန်တော်တို့ သူ့ကိုအလွယ်တကူ တွေ့ခဲ့ကြပါတယ်။ သူ့နာမည်
က ဖစ်ဖိုရီဆက်ပက်ဆွန်ဖြစ်ပါတယ်။

He lives mostly in London, and makes his money at the races, taking bets. We looked in his betting-book, and found a number of big bets- five thousand pounds- against the favourite for the Wessex Cup.

These were his answers to my questions.

‘Why did you come down to Dartmoor?’

‘I’m a betting man, Inspector. I need to know about the horses for the Wessex Cup- Silver Blaze, Bayard, and Desborough, the horse at Silas Brown’s stables. He’s the second favourite for the race, you see.’

‘Did you go to the King’s Pyland stables late on Monday evening?’

‘Yes, I did. I just wanted to ask the stable boys some questions.’

သူဟာ များသောအားဖြင့် လန်ဒန်မှာ နေထိုင်ပါတယ်။ သူဟာ ပြိုင်ပွဲတွေမှာ လောင်းကြေး ထပ်လောင်း ကစားလုပ်ခြင်းဖြင့် သူ့ရဲ့ ထင်တွေကို ရှာဖွေနေသူဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ သူ့ရဲ့လောင်းကြေး စာအုပ်ကို ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ ဝက်ဆက်ဖလားမှာ နာမည်ကျော် လူကြိုက်များတဲ့ မြင်းကို ဆန့်ကျင်ပြီး (အရှုံးထားပြီး) အလွန်များ ပြားလှတဲ့ လောင်းကြေးငွေ ပေါင်ငါးထောင်တောင် လောင်းထားတာကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ကြရပါတယ်။

ကျွန်တော် မေးခွန်းတွေကို ဖြေထားတဲ့အဖြေကတော့ အောက်မှာပါ။

“ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ဒက်မောကို လာရတာလဲ?”

“ကျွန်တော်က အလောင်းသမားလေ အင်စပက်တာ ကြီးရဲ့၊ ဝက်ဆက်ဖလားမှာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်မဲ့ မြင်းတွေဖြစ်တဲ့ ငွေကြယ်ပွင့်၊ ဘေးရက်နဲ့ ဆီးလက်ဘရောင်းရဲ့ မြင်းဇောင်း ဒက်(စ်)ဘရောင်တို့အကြောင်း သိထားဖို့ လိုအပ်တယ်လေ။ ဒက်(စ်)ဘရောင်ကလည်း ပြိုင်ပွဲမှာ ဒုတိယအကောင်းဆုံးလို့ တစ်ပေးခံထားရတဲ့ မြင်းလေ၊ ခင်ဗျားလည်း သိသားပဲ”

“ခင်ဗျား ကင်းပိုင်လင်းက မြင်းဇောင်းကို တနင်္လာနေ့ ညနေဘက်က သွားသေးလား?”

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် မြင်းဇောင်းက ကောင်လေးတွေကို မေးခွန်းတချို့မေးချင်လို့ပါ”

They know the horses better than anyone.'

'And is this your scarf?'

'Yes... yes, it is.'

'And how did it get into the dead man's hand, Mr Simpson? Can you tell us that?'

'I don't know, Inspector, I don't know! I never saw the man. I lost my scarf in the dark. It wasn't me, Inspector, it wasn't me!'

We asked many more questions, but Fitzroy Simpson did not change his story. He was out at King's Pyland that night, his suit was still wet from the rain, and his big walking stick could break a man's head open.

But there were no cuts on his body, so where did the blood on Straker's knife come from?

And where is the horse?

တို့က မြင်းတွေကို တခြားလူတွေထက်ပိုပြီး ကောင်းကောင်း
ပီတယ်လေ”

“ဒါနဲ့ ဒါ မင်းရဲ့လည်စည်းလား?”

“ဟုတ်ပါတယ်- အဲဒါဟုတ်ပါတယ်”

“ဒါဆို မစ္စတာ ဆင်ပက်ဆွန် ဒီဟာက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
လူသေရဲ့လက်ထဲ ရောက်နေရတာလဲ? ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ခင်ဗျား
ကျွန်တော်တို့ကို ပြောပြနိုင်မလား?”

“ဒါတော့ မသိဘူး အင်စပက်တာ၊ ကျွန်တော် မသိဘူး
ဗျာ။ ကျွန်တော် သူ့ကို တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးပါဘူး။ အမှောင်ထဲမှာ
ကျွန်တော့်လည်စည်း ပျောက်သွားခဲ့တာပါ။ အဲဒါ ကျွန်တော်
မဟုတ်ဘူးနော်၊ အင်စပက်ကြီး ကျွန်တော်မဟုတ်ဘူး”

ကျွန်တော်တို့ မေးခွန်းတွေ ထပ်မေးပါတယ်။ ဒါပေမဲ့
ဖမ်ဝီရီ အင်စပက်ဆွန်ကတော့ သူ့အကြောင်းကို ပြောင်းလဲခြင်း
မရှိခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီညက သူ ကင်းပိုင်လင်းမှာရှိခဲ့ပါတယ်။ သူ့ဝတ်
စုံတွေဟာ မိုးရေတွေစိုနေဆဲပါ။ သူ့လမ်းလျှောက်တုတ်ကြီးဟာ
လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခေါင်းကိုပွင့်သွားအောင် ရိုက်ခွဲနိုင်တယ်။

ဒါပေမဲ့ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာ ထိခိုက်ရှုနာကို မတွေ့ရပါ
ဘူး။ ဒါကြောင့် စတော့ကာရဲ့ဓားက သွေးတွေဟာ ဘယ်က
ရောက်လာလဲ?

ပြီးတော့ မြင်းက ဘယ်မှာလဲ?

Chapter- 3

John Straker's pockets

'Mmm, very interesting,' I said. I gave the papers back to Holmes, and he put them away.

'So, Watson, what can you tell me?' he asked.

I thought for a minute. 'This cut on Straker's leg. Perhaps he did it with his own knife. When something hits you very hard on the head, and you have a knife in your hand..... It can happen, you know.'

'Very good, Watson. And that's bad news for Fitzroy Simpson.'

အခန်း (၃)

ရွှန်စတော့ကာရဲ့ ဒဏ်ထဲမှာ

“အင်း... တော်တော်စိတ်ဝင်းစားဖို့ကောင်းတာပဲ” လို့ ကျွန်တော် ပြောလိုက်ပြီး။ ဟုမ်းကို အထက်ဖော်ပြပါ စာရွက် စာတမ်းများ ပြန်ပေးလိုက်ပါတယ်။ သူက ဒါတွေကို ဘေးဖယ်ထားလိုက်ပါတယ်။

“ကဲ ဝပ်ဆန်၊ ခင်ဗျား ကျုပ်ကို ဘာများပြောဦးမလဲ?”

ကျွန်တော် မိနစ်အနည်းငယ် စဉ်းစားလိုက်ပါတယ်။

ဒီရှုတဲ့ဒဏ်ရာဟာ ရွှန်စတော့ကာ ရဲ့ ခြေထောက်မှာ၊ သူဟာ ကိုယ့်ဓားနဲ့ကို ရှုမိတာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ တစ်စုံတစ်ရာက ခင်ဗျားရဲ့ခေါင်းကို အလွန်ပြင်းထန်စွာ ရိုက်လိုက်မယ် ဆိုရင် ခင်ဗျားရဲ့ လက်ထဲမှာလဲ ဓားရှိနေမယ်ဆိုရင်... ဒီလိုဖြစ် သွားနိုင်တာပဲဗျ။ ခင်ဗျားလဲသိမှာပါ”

“တော်လိုက်တာ ဝပ်ဆန်ရေ။ ဒါကတော့ ဖစ်ဖိုရီဆင်

ပက်ဆွန်အတွက် မကောင်းတဲ့သတင်းပေါ့ဗျာ”

'So did Simpson do it, do you think?' I said.

'Perhaps,' said Holmes. 'Let's look at it. Simpson puts opium in the boy's dinner. He goes away and comes back later in the night. He gets into the stables takes the horse out, and leaves. But the trainer arrives at that moment, see him, and follows him. The two men fight, and Simpson breaks Straker's head open with his stick.'

ကျွန်တော်က “ဆင်ပက်ဆွန် လုပ်ခဲ့တယ်၊ ခင်ဗျား ထင်နေတာလား?” ဟုမီးက “ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကြည့်လိုက်ကြစို့ဗျာ။ ဆင်ပက်ဆွန် ကောင်လေးရဲ့ ညစာထဲမှာ အိန်းထဲတယ်။ သူထွက်သွားပြီး ညညဉ့်နက်မှ ပြန်လာမယ်။ သူ မြင်းဖောင်းထဲကို ဝင်မယ်။ မြင်းကို ခေါ်ထုတ်ပြီး ထွက်သွားမယ်။ ဒါပေမဲ့ မြင်းထိန်းကြီးက အဲဒီအချိန်မှာပဲ ရောက်လာပြီး သူ့ကို မြှင်သွားတယ်။ သူ့နောက်ကို လိုက်တယ်ပေါ့ဗျာ။ ဒီလူနှစ်ယောက် တိုက်ကြခိုက်ကြတယ်ပေါ့ဗျာ။ ဆင်ပက်ဆွန်က စတော့ကာရဲ့ ခေါင်းပွင့်သွားအောင် သူ့တုတ်နဲ့ ရိုက်ခွဲလိုက်တယ်။

Then Simpson takes the horse – but where? Or did the horse run away? Is it still out on the moor? And how did Simpson get into the locked stables? I don't know, Watson, I don't know. We must wait and see.'

When we arrived at Tavistock station, two men came to meet us. Inspector Gregory was a tall, slow-moving man with blue eyes, and Mr Ross was small and quick. He was the first to speak.

'Very pleased to see you, Mr Holmes. The Inspector here is working hard, but we need help. We must find poor Straker's killer, and I want to find my horse.'

'Is there any news?' asked Holmes.

တော့ ဆင်ပက်ဆွန်က မြင်းကို ယူသွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ မြင်းက
ယ် နေရာမှာလဲ? ဒါမှမဟုတ် မြင်းကထွက်ပြေးသွားတာ
တော့?။ ဒီကောင်ဟာ အခုထိ မြင်းရိုင်းတောကြီးထဲမှာပဲလား?။
တော့ ဆင်ပက်ဆွန်က သော့ခတ်ထားတဲ့မြင်းဖောင်းထဲ ဘယ်
တစ်သလဲ? ကျုပ်မသိဘူးဗျ ဝပ်ဆန်ရဲ့ ကျုပ်မသိနိုင်သေးဘူး။
ကျုပ်တို့ စောင့်ကြရဦးမှာပေါ့ဗျာ”

ကျွန်တော်တို့က တာပီစတော့ ဘူတာရုံကိုရောက်
တာ့ လူနှစ်ယောက်လာတွေ့ပါတယ်။ အင်စပက်တာဂရီဂိုလီ
က အရပ်ရှည်ရှည် မျက်လုံးပြာရောင်နဲ့ ခပ်လေးလေးလူ
လေးယောက်ပါ။ မစ္စတာရိုကတော့ ခပ်သေးသေး၊ ခပ်သွက်သွက်
ပဲ။ သူကပဲ စကားစပြောပါတယ်။

“ခင်ဗျားကို တွေ့လိုက်ရလို့ အရမ်းကို ကျေနပ်အားရမိ
တယ်။ မစ္စတာဟုမ်းရယ်” အဲဒီက အင်စပက်တာကြီးလည်း
အရမ်းကို အလုပ်လုပ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့မှာ အကူ
အညီလိုနေတယ်။ ကျွန်တော်တို့ စတော့ကာကိုသတ်တဲ့လူကို
ရှာရမယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း ကျွန်တော့်မြင်းလေးကို ရှာချင်
တယ်ဗျ”

ဟုမ်းက “တခြားသတင်းလေးဘာလေး ရသေးလား

'Let's talk on the way,' the Inspector said. 'I'd like you to see everything in the daylight.'

We were soon out of the little town and up on the brown hills of the moor.

Inspector Gregory thought that the killer was Fitzroy Simpson. 'Simpson was out in the rain that night. His suit was still wet on the Tuesday,' he said, 'He had a big stick, and his scarf was in the dead man's hand. That looks bad, Mr Holmes, very bad.'

Holmes smiled. 'You need more than that, Inspector. The Servant, Edith, spoke of an envelope. Did Simpson say anything about that?'

'Yes, he said it had money in it - a ten-pound note for the stable boy.'

အင်စပက်တာက “လမ်းမှာပဲပြောသွားကြတာပေါ့ဗျာ။
တော်က ခင်ဗျားကို အခုလိုနေ့လည်ခင်း မြင်မြင်ထင်ထင်
အားလုံးကို မြင်စေချင်တယ်ဗျ”

ကျွန်တော်တို့ မကြာခင်မှာပဲ မြို့ငယ်လေးရဲ့အပြင်ကို
ကပ်ပြီး မြက်ရိုင်းတောက အညှီရောင်တောင်ကုန်းပေါ်တက်
ပါတယ်။

အင်စပက်တာ ဂရိဂိုလီက လူ့သတ်သမားဟာ ဖစ်ဖိုရီ
ပက်ဆွန်လို့ ထင်နေတယ်။ “ဆင်ပက်ဆွန်က အဲဒီည
အထဲမှာ ရှိနေခဲ့တယ်။ သူ ဝတ်စုံတွေဟာ အင်္ဂါနေ့ထိအောင်
ကုန်နေခဲ့ဗျ” လို့သူက ပြောပြပါတယ်။ သူ့မှာက လက်ကိုင်တုတ်
ရှိတယ်။ သူ့ရဲ့လည်စည်းဟာ သေသူရဲ့လက်ထဲမှာ ရှိနေ
တယ်။ ကြည့်ရတာတော့ ဆိုးတယ်... မစ္စတာဟုမ်း ရေ တော်
ကန်ဆိုးတယ်ဗျ”

ဟုမ်းက ပြုံးလိုက်ပြီး “အင်စပက်တာ ခင်ဗျား ဒါထက်
(ရှာဖွေဖော်ထုတ်ဖို့) လိုအပ်နေသေးတယ်ဗျ။ အစေခံလေး
စစ်စစ်အိတ်အကြောင်းကို ပြောတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဆင်
ပက်ဆွန်က ဘာပြောသေးလဲဗျ?”

“ဟုတ်ကဲ့၊ သူပြောတာကတော့ အဲဒီထဲမှာ ပိုက်ဆံပါတဲ့
) ပေါင်တန်တစ်ရွက်တဲ့ မြင်းဖောင်းကကောင်လေးအတွက်
ဗျာ”

'What about this other training stables, at Capleton?' asked Holmes. 'Does Simpson have friends there?'

'No, we don't think so. We went to Capleton of course. Their horse, Desborough, is the second favourite for the Wessex Cup, and Silas Brown, the trainer, was not friendly with Straker. But we found nothing.'

When we arrived at King's Pyland, Inspector Gregory took us into the trainer's house.

'Straker's body is upstairs,' he said. 'But we have here the things from his pockets and from the ground next to his body. Would you like to see them, Mr Holmes?'

'Very much,' said Holmes.

ဟုမ်းက “ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး တခြားမြင်လောင်းကပ်ပတန်
ကော ဘာထူးသေးလဲ? ဆင်ပက်ဆွန်ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ဘာ
အဲဒီမှာရှိသလား?”

“ဟင့်အင် ကျွန်တော်ကတော့ ရှိမယ်မထင်ဘူးဗျ။
ကျွန်တော်တို့ ကပ်ပတန်ကို သေချာသွားခဲ့တယ်ဗျ။ သူတို့ရဲ့
ဒက်(စ်)ဘရောင်က ဝက်ဆက်ဖလားမှာ ဒုတိယအကောင်း
အဖြစ် တစ်ပေးခံထားရတဲ့ မြင်းလေ၊ ပြီးတော့ အဲဒီမြင်းထိန်း
သက်ဘရောင်းဟာ စတော့ကာနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးမရှိဘူး။ ဒါပေမဲ့
ကျွန်တော်တို့ ဘာမှမတွေ့ပါဘူးဗျာ”

ကင်း(စ်)ပိုင်လင်ကို ကျွန်တော်တို့ရောက်တော့ အင်စ
တီတာ ဂရီဂိုလီက ကျွန်တော်တို့ကို မြင်းထိန်းကြီး အိမ်ထဲ
ခေါ်သွားပါတယ်။

“စတော့ကာအလောင်းက အပေါ်ထပ်မှာပါ။ ဒါပေမဲ့
အိတ်ထဲကပစ္စည်းတွေနဲ့ သူ့အလောင်းဘေး မြေပြင်ကတွေ့တဲ့
ပစ္စည်းတွေကတော့ ဒီမှာရှိပါတယ်။ ဒါတွေကို ခင်ဗျားကြည့်ချင်
သလား၊ မစွတာဟုမ်း?”

ဟုမ်းက “ကြည့်မှာပေါ့ဗျာ”

We went into the front room, and the Inspector opened a box and put things on a table. There was a box of matches, a small piece of candle, some money, a watch, some papers, and a small, thin knife.

'This is a strange knife,' Holmes said. He looked at it carefully, and then gave it to me. 'What is it, Watson?'

'It's an eye knife,' I said. 'Doctors use these when they cut into an eye. You don't usually see them outside a hospital.'

'Mm,' said Holmes. 'So why did Straker take this knife? It's no good for fighting.'

'His wife says it was in the bedroom for some days,' said Inspector Gregory. 'Perhaps he just took it because it was there on the tables.'

ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရှေ့ခန်းကို ဝင်သွားကြပြီး အင်စတင်တာကြီးက သေတ္တာတစ်လုံးကို ဖွင့်လိုက်တယ်။ စားပွဲပေါ်ပစ္စည်းတွေ တင်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့ မီးခြစ်ဗူး၊ ခဲဗူး၊ ဖယောင်းတိုင်အပိုင်းအစတစ်ခု၊ ငွေတစ်ချို့၊ လက်ပတ်တစ်လုံး၊ စာရွက်တချို့နှင့် သေးသေးသွယ်သွယ် ဓားသေးတစ်ချောင်းတို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ဟုမ်းက “ဒီဓားဟာ ထူးခြားတဲ့ဓားပဲ” သူ ဒီဓားကို သေချာချာကြည့်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကိုပေးပါတယ်။ “ဝပ်ဆန်၊ ဒါဘယ်လိုဓားလဲဗျ?”

ကျွန်တော်က “ဒါဟာ မျက်လုံးခွဲစိတ်ရာမှာ သုံးတဲ့ဓားပဲ။ ဆရာဝန်တွေဟာ မျက်လုံးကို ခွဲစိတ်တဲ့အခါမှသာ ဒီဓားမျိုးကို အသုံးပြုကြပါတယ်။ ထုံးစံအားဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ဒီလိုဓားမျိုးကို မသုံးရုံပြင်ပနေရာတွေမှာ မတွေ့နိုင်ပါဘူး။”

ဟုမ်းက “အင်း... ဒါဆို စတင်ကာဟာ ဒီဓားကို ဘာကြောင့်ယူထားရတာလဲ? တိုက်တဲ့ခိုက်တဲ့နေရာမှာ သုံးဖို့လည်း မကောင်းဘူး။”

အင်စပက်တာဂရိုလီက “သူ့ဇနီးပြောတာကတော့ ရက်အနည်းငယ်ကတည်းက ဒီဓားဟာ သူ့အိပ်ခန်းမှာရှိနေခဲ့တာပါတဲ့။ သူက ဒီဓားကို အလွယ်တကူကော ယူသွားတာဖြစ်မယ်ဗျ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဓားကစားပွဲပေါ်မှာ အသင့်ရှိနေတာကိုး။”

‘Perhaps,’ said Holmes. ‘What about these papers?’

‘One is a letter from Mr Ross; the others are bills,’ the Inspector said. ‘There of them are bills for the horses’ food, and this one is a bill from a dress-maker in London, for a Mr Willion Darbyshire. He was a friend of Straker’s, his wife tells us. His letters sometimes came here, and Straker sent them on.’

ဟုမ်းက “ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဒီစာရွက်တွေကကော ဘာ
တွဲလဲဗျ”

အင်စပက်တာကြီးက တစ်စောင်ကတော့ မစ္စတာရို၊
စီကပါ။ တခြားတစ်စောင်ကတော့ ငွေတောင်းခံလွှာတွေပါ။
ဒီအထဲက (၃)စောင်ကတော့ မြင်းတွေရဲ့အစားအစာအတွက်
ဒီတစ်ခုကတော့ လန်ဒန်က ဝတ်စုံချုပ်တဲ့ဆိုင်က တောင်း
ထားတဲ့ တောင်ချာဗျ အမည်ကလည်း မစ္စတာဝီကီယမ် ဒါဆိုင်
ရှင်းယားတဲ့ဗျ။ သူ့ဖုန်းပြောတာကတော့ အဲဒီလူက စတော့ကာ
ရဲ့ သူငယ်ချင်းတဲ့ဗျ။ သူ့စာတွေက တစ်ခါတစ်ရံ ဒီကိုရောက်
ရောက်လာ တတ်တယ်တဲ့ ပြီးတော့မှ စတော့ကာက ဒါတွေကို
သူ့ဆီပြန်ပို့ပေးရတယ်လို့ ပြောတာပဲဗျာ”

'Mrs William Darbyshire is an expensive lady,' said Holmes, looking at the bill. 'Twenty-five pounds is a lot of money, for just one dress and one hat.' He put the bill down and moved to the window. 'Inspector, can we go out on the moor now, before the light begins to go?'

We left the room and at the front door we saw a woman. She came up to Inspector Gregory and put her hand on his arm. 'Is there any news?' she said.

'No, Mrs Straker, but here is Mr Holmes, the famous detective from London. We have him to help us now.'

'I think I met you a month or two ago, Mrs Strakers,' said Holmes. 'Let me see... Yes, it was in Plymouth, at a garden-party. Do you remember?'

ဟုမ်းက ဘောင်ချာကို ကြည့်လိုက်ပြီး “မစ္စ ဝီလီယမ်
 ဘိုင်ရှင်းယားက အသုံးအပြုန်းကြီးတဲ့အမျိုးသမီးပဲ။ (၂၅)ပေါင်
 ဝတ်စုံတစ်စုံနဲ့ ဦးထုတ်တစ်လုံးအတွက်တော့ အတော်
 လေးကို များတဲ့ငွေကြေးပါပဲ” လို့ ပြောပြီး ဘောက်ချာကို ပြန်ချ
 သားလိုက်ပါတယ်။ ပြတင်းပေါက်ဘက်ကို သွားပါတယ်။ “အင်
 ဝတ်တာကြီး အခု ကျုပ်တို့ မြက်ရိုင်းတောဘက်သွားလို့ ရနိုင်
 လားဗျ။ အလင်းရောင်လေး ပျောက်မသွားခင်ပေါ့ဗျာ”

ကျုပ်တို့ အခန်းကနေ ထွက်လာတော့ အိမ်ရှေ့တံခါး
 မှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ကို တွေ့ကြရပါတယ်။ သူ(မ)က
 အင်စပက်တာဂရီဂိုလီဆီကို သွားပြီး သူ့မရဲ့လက်နဲ့ အင်
 ဝတ်တာကြီးရဲ့ လက်မောင်းတွေကို ကိုင်လိုက်ပါတယ်။ “ဘာ
 သတင်းများ ရှိသေးလဲရှင်” လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။

“မရှိပါဘူး မစ္စ စတော့ကာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီမှာလေ လန်ဒန်
 က နာမည်ကျော်စုံထောက်ကြီး မစ္စတာဟုမ်းပါ။ အခုဆိုရင်
 ကျွန်တော်တို့ကို အကူအညီပေးဖို့ သူရှိနေပြီပါဗျာ”

ဟုမ်းက “ကျုပ်အထင် ခင်ဗျားကို လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်လ
 သို့မဟုတ် နှစ်လလောက်က တွေ့ဖူးသလိုပဲ၊ မစ္စစတော့ကာ၊
 ကျုပ်တွေ့တာ ဟုတ်ပြီ ပလောင်းမောက်က ဂရမ်းပါတီပွဲမှာပါ
 ခင်ဗျားမှတ်မိသေးလားဗျ?”

'No, sir. That wasn't me.

'But I remember so well You had a blue dress, and a dark blue hat with white flowers on it.'

'I don't have a hat with flowers on it, sir,' Mr Straker said.

'Well, well, I am wrong, then. I am so sorry.' And with that Holmes followed the Inspector outside.

“မဟုတ်ပါဘူး၊ အဲဒါ ကျွန်မ မဟုတ်ပါဘူး”

“ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်ကတော့ ကောင်းကောင်းကို မှတ်မိနေတယ်ဗျ. . . အဲ ခင်ဗျားက အပြာရောင်ဝတ်စုံနဲ့ အပြာရင့်ရောင်ဦးထုတ်မှာ အဖြူရောင် နုံးလေးနဲ့ဗျ”

မစွဲစတော့ကာက “ကျွန်မမှာ ပန်းတပ်ထားတဲ့ဦးထုတ်တောင်မရှိပါဘူးရှင်”

“ကောင်းပါပြီ၊ ကောင်းပါပြီ ကျုပ်မှားသွားပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒီအတွက် တောင်းပန်ပါတယ်ဗျာ” အဲဒီနောက် ဟုမ်းဟာ အင်စပက်တာကြီးနောက်ကနေ အပြင်ကို ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။

The four of us then walked past the stables and up onto the moor. After ten minutes Inspector Gregory stopped.

'Here we are,' he said. 'Straker's body was just down there. His coat was here, on this small tree'

'On the tree? Not on the ground?' Holmes asked.

'Oh no. It was on the tree, carefully away from the mud on the ground.'

'Mmm. Interesting,' said Holmes. 'Now, I must look at the mud down there.'

'Ah,' said Inspector Gregory, 'and to help you, I have here in this bag one of Straker's shoes, one of Fitzroy Simpson's shoes and one of Silver Blaze's horseshoes.'

'My dear Inspector, well done!' Holmes was very pleased. 'You think of everything.'

ကျွန်တော်တို့လေးယောက်သား မြင်းဖောင်းကိုဖြတ် လမ်း
လျှောက်ကြပြီး မြက်ရိုင်းတောပေါ် တက်ခဲ့ကြပါတယ်။ (၁၀) မိနစ်
လောက်ကြာတော့ အင်စပက်တာဂရီဂိုလီ ရပ်တန့်လိုက်ပါတယ်။

သူက “ဒီနေရာကနေ ကျွန်တော်တို့ စတော့ကာရဲ့
လောင်းကို ဟိုးအောက်နားလေးမှာ တွေ့ရတာပါ။ သူ့ရဲ့ကုတ်
အင်္ကျီက ဒီမှာလေ သစ်ပင်အသေးလေးပေါ်မှာပါ”

“သစ်ပင်ပေါ်မှာလား? မြေပြင်မှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့?”

ဟုမ်းက ဖြတ်မေးလိုက်ပါတယ်။

“အို . . . မဟုတ်ဘူးဗျ၊ အင်္ကျီက သစ်ပင်ပေါ်မှာ၊
မြေပြင်က ရွှံ့တွေနဲ့ဝေးအောင် သေသေချာချာ ထားတာဗျ”

ဟုမ်းက “အင်း . . . စိတ်ဝင်စားစရာပဲ၊ ကဲ အခု ကျုပ်
အောက်ဘက်က ရွှံ့တွေကိုကြည့်ရမယ်”

အင်စပက်တာ ဂရီဂိုလီက “အဟ . . . ခင်ဗျားအကူ
အညီရဖို့ ဒီမှာ ဒီအိတ်ထဲမှာ စတော့ကာရဲ့ဖိနပ်၊ ဖစ်ဒီရီဆင်
ကတ်ဆွန်ရဲ့ ဖိနပ်နဲ့ ငွေကြယ်ပွင့်လေးရဲ့မြင်း ခွာရယ်ကို
ကျွန်တော့်မှာ အသင့်ရှိတယ်ဗျ”

ဟုမ်းက အရမ်းကို ကျေနပ်သွား “အိုး သိပ်ချစ်ဖို့
ကောင်းတဲ့ အင်စပက်တာကြီး၊ အကောင်းဆုံးကို လုပ်ဆောင်ခဲ့
ပါတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျား အတော်များများကို တွေးတောစဉ်းစား
ထားတာပဲ။”

some minutes Holmes looked carefully at the ground, his eyes only centimetres away from the mud.

'Hello!' he said suddenly. 'What's this?' From out of the mud he took a match, or a small piece of one.

'Now why didn't I find that?' said the Inspector.

'I knew it was there, you see,' said Holmes.

'You knew? But how could you know that?'

Holmes smiled but did not answer. He then took the shoes, got down on the ground, and began to look at all the tracks in the mud. We stood and watched him, but after five minutes Mr Ross looked at his watch.

'Er, this is very interesting, Mr Holmes,' he said, 'but is it going to take a long time?'

မိနစ်အနည်းငယ်ကြာတဲ့အထိ ဟုမ်းက မြေပြင်ကို သေ
သဘာဝ ၈ ရုတ်စိုက်နဲ့ ကြည့်နေပါတယ်။ သူ့မျက်လုံးတွေဟာ
မြေပြင်နဲ့ စင်တင်မီတာအနည်းငယ်သာ ကွာဝေးပါတယ်။
အရမ်းကို အနီးကပ်ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ ဟုမ်းက ရုတ်တရက်
တယ်လို! . . . ဘာကလေးပါလိမ့်? သူဟာ ရွံ့ထဲကနေ
မြစ်ဆံ သို့မဟုတ် သေးငယ်တဲ့အပိုင်းအစလေးတစ်ခု။

အင်စပက်တာကြီးက “ကျွန်တော် ဘာကြောင့်များ
ကို မတွေ့ရလဲဗျာ”

ဟုမ်းက “အဲဒါလေး ဒီမှာရှိနေမယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိတယ်ဗျာ”

“ခင်ဗျားကသိတယ်? ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
သိနေရတာလဲဗျာ?”

ဟုမ်းက ပြုံးလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘာမှတော့ ပြန်မ
ပြောပါဘူး။ ပြီးတော့ သူ ဖိနပ်ကို ဝတ်လိုက်ပါတယ်။ မြေပြင်ကို
ဆင်းပြီး ရွံ့တွေပေါ်က ခြေရာတွေကို စတင်ပြီးကြည့်ပါတယ်။
ကျွန်တော်တို့ မတ်တပ်ရပ်ပြီး သူ့ကို စောင့်ကြည့်နေကြပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ ငါးမိနစ်လောက်ကြာတော့ မစ္စတာရီက သူ့လက်ပတ်
နာရီကိုကြည့်လိုက်ပါတယ်။

သူက “အား- ဒါတော်တော်စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတယ်
နော် မစ္စတာဟုမ်း၊ အဲ. . . ဒါပေမဲ့ အချိန်တော့ တော်တော်
ယူရလိမ့်မယ်နော်”

'No,' said Holmes. He got to his feet. 'I don't need to do my here. Watson and I are going to take a little walk across the moor now, with the horseshoe.'

Mr Ross looked at the Inspector. 'Can we go back to the house and talk? I must take Silver Blaze's name out of the Wessex. Cup race - and do it today, I think.'

'Don't do that!' cried Holmes. 'No, no, you must leave the horse's name in for the race.'

'But...' Mr Ross began. Then he laughed, a little angrily. 'Well, thank you, Mr Holmes. Thank you for your help. See you later then, at the house.'

And he and the Inspector walked away.

ဟုမ်း “မဟုတ်ပါဘူးဗျာ” သူက မတ်တပ်ရပ် လိုက်ပါ ကျွပ်ဒီနေရာမှာ နောက်ထပ်လုပ်ဖို့ မလိုအပ်တော့ပါဘူး ဝပ်ဆန်နဲ့ ကျွပ် ဒီမြက်ရိုင်းတောကို ဖြတ်ပြီး လမ်းနဲ့နဲ့ ကိုလိုက်ဦးမယ်ဗျာ။ မြင်းခွာတွေအတိုင်းပေါ့ဗျာ”

မစ္စတာရီက အင်စပက်တာကို ကြည့်လိုက်ပါတယ်။ တော်တို့အိမ်ပြန်ပြီး စကားပြောနိုင်တယ်မဟုတ်လား? တော် ငွေကြယ်ပွင့်ရဲ့ အမည်စာရင်းကို ဝပ်ဆက်ဖလား ကနေ ပယ်ဖျက်ရဦးမယ်၊ အင်း... ဒါကို ဒီနေ့ပဲ ဆောင်ရွက် လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်ဗျ”

ဟုမ်းက “ဒီလို မလုပ်ပါနဲ့။ မလုပ်နဲ့၊ မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ။ လားရဲ့ အမည်စာရင်းကို ပြိုင်ပွဲမှာ ချန်မထားခဲ့ပါနဲ့ဗျာ။

“ဒါပေမဲ့ဗျာ... ” မစ္စတာရီ စတင်ပြောလိုက်တယ်။ တာ ရယ်လိုက်ပါတယ် နဲ့နဲ့တော့ ဒေါသထွက်နေပါတယ်။ ဝပ်ပြီဗျာ... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မစ္စတာဟုမ်း။ ခင်ဗျားရဲ့ မစ္စတာတွေအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။ နောက်မှပဲ အိမ် ကွဲကြတာပေါ့ဗျာ”

အဲဒီနောက်တော့ သူနဲ့အင်စပက်တာကြီးအဝေးကို လျှောက်ထွက်သွားကြပါတယ်။

Chapter- 4

Looking for a horse

Holmes and I walked slowly across the moor. In the evening sunlight the autumn colours on the hills were beautiful – reds and browns and yellows.

But Holmes saw nothing of that. 'So, Watson,' he said, 'let's forget John Straker for a minute, and think about the horse. Horses are friendly animals. Let's say that Silver Blaze runs away after the killing. Here he is, out on the cold wet moor. What does he do next?'

'He looks for a nice warm stable,' I said, 'with food and water.'

အခန်း (၄) မြင်းပျောက်ရှာပုံတော်

ဟုမ်းနဲ့ ကျွန်တော်တို့ မြက်ရိုင်းတောကြီးကို ဖြည်းဖြည်း
လမ်းလျှောက်ပြီး ဖြတ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ဆောင်းဦးပေါက်ရာသီ
ပူနေခင်းနေရောင်ခြည် တောင်ကုန်းတွေပေါ်ကျရောက်နေ
ရောင်စဉ်တွေဟာဖြင့် အလွန်ကိုလှပလွန်းပါတယ်- အနီ
ဝင်၊ အညိုရောင်နဲ့ အဝါရောင်တို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဟုမ်းကတော့ ဘာဆိုဘာမှ မကြည့်ပါဘူး။

“ကဲ... ဝပ်ဆန်ရေ၊ ဂျွန်စတော့ကာဆိုတာကို တစ်မိနစ်
တက် မေ့ထားလိုက်ကြစို့ဗျာ၊ ပြီးတော့ မြင်းအကြောင်းပဲ စဉ်း
ကြစို့ဗျာ။ မြင်းတွေဟာ (လူတွေနဲ့) အလွန်ရင်းနှီးနေတတ်တဲ့
ဇွန်တွေပါဗျ။ ဆိုကြပါစို့ဗျာ လူသတ်ပွဲအပြီး ငွေကြယ်ပွင့်
ထွက်ပြေးသွားတယ်။ သူ အဲဒီမှာ အလွန်ချမ်းအေးစိုစွတ်နေ
မြက်ရိုင်းတောထဲမှာ ရောက်နေပြီ။ ဒါဆို သူဘာဆက်လုပ်
ကျွန်တော်က “နွေးနွေးထွေးထွေး ကောင်းကောင်းမွန်မွန်နဲ့
ရော နေရာပါရနိုင်တဲ့ မြင်းလောင်းတစ်ခုကို သူရှာမှာပေါ့

'Right, Watson. He didn't back to King's Pyland, we know that, but there is another stable not far away, at Capleton. Perhaps he went there. And the way to Capleton, Watson, is down this hill. Let's go!'

We walked quickly down the hill, and at the bottom we found a small river and some very wet ground.

“မှန်တယ် ဝပ်ဆန်၊ သူ ကင်းပိုင်လင်းဘက်ကိုတော့ ပြန်မလာဘူး။ ဒါတော့ ကျုပ်တို့သိထားတယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်မဝေး လှတဲ့နေရာတစ်ခုမှာ တခြားမြင်းဖောင်းတစ်ခုရှိနေတယ်။ ကပ် ပတန်လေဗျာ။ သူ အဲဒီမှာ ရှိကောင်းရှိနေမှာပါ။ ကပ်ပတန် သွားတဲ့လမ်းက ဒီတောင်ကုန်းရဲ့အဆင်းမှာ ဝပ်ဆန်ရဲ့။ သွား စို့ဗျာ”

ကျွန်တော်တို့ တောင်ကုန်းလေးကနေ ခပ်မြန်မြန်လေး ဆင်းလိုက်ကြပါတယ်။ အောက်ခြေမှာ မြစ်ကျဉ်းလေးနဲ့ အလွန် ကို စိုစွတ်နေတဲ့မြေပြင်ကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

‘Wonderful,’ said Holmes. ‘I wanted mud, and there it is. You follow the left side of the river, Watson. We’re looking for the tracks of horseshoes.’

We found them after only fifty metres. Holmes took the horseshoe out of his pocket and put it next to the tracks. ‘Yes, that’s Silver Blaze, no question about it.’

We followed the tracks easily, then lost them for a time, but found them again about two hundred metres from the Capleton stables.

‘Here they are,’ I cried. ‘And look – there’s another track here, of a man’s shoe.’

Holmes got down to look. ‘You’re right, Watson. And the man is walking next to the horse.’

ဟုမ်းက “ကောင်းလိုက်တာဗျာ၊ ကျုပ် ရွံ့တွေလိုချင်နေတာ ဒီမှာတွေ့ပြီ။ ဝပ်ဆန် ခင်ဗျား မြစ်ရဲ့ဝဲဘက်လမ်းကြောင်းအတိုင်းလိုက်ဗျာ။ ကျုပ်တို့ မြင်းခွာရာတွေကို ရှာဖွေရမယ်ဗျ။”

မိတာငါးဆယ်လောက် အကွာမှာပဲ ခွာရာတွေကို ကျွန်တော်တို့ တွေ့ရပါတယ်။ ဟုမ်းက သူ့အိတ်ထဲက မြင်းခွာ (နမူနာ)ကိုထုတ်ပြီး မြေပြင်က ခွာရာမှာ ထားကြည့်လိုက်ပါတယ်။ “ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ဒါ ငွေကြယ်ပွင့်ရဲ့ခွာရာပဲ ဘာမှမေးစရာ အကြောင်း မရှိဘူးဗျာ။”

ကျွန်တော်တို့ ခွာရာနောက်ကို အလွယ်တကူပဲလိုက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ပြီးတော့ အချိန်အတန်ကြာ ခွာရာပျောက်သွားတယ် ဒါပေမဲ့ ကပ်ပယ်တန်မြင်းစောင်းနဲ့ မိတာ(၂၀၀)လောက် အကွာမှာ မြင်းခွာရာကို တဖန်ပြန်တွေ့ရပါတယ်။ ကျွန်တော်က “ဒီမှာဗျို့၊ ခွာရာတွေ၊ ပြီးတော့ ကြည့်ပါဦးဗျာ- ဒီမှာ တခြားခြေရာတွေဗျ၊ လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဖိနပ်ရာတွေဗျ”

ဟုမ်း ကြည့်ဖို့ထိုင်ချလိုက်ပါတယ်။ “ခင်ဗျား မှန်တယ် ဝပ်ဆန်၊ အဲဒီလူက မြင်းဘေးကနေ လမ်းလျှောက်သွားတာဗျ”

We followed the two tracks to Capleton stables, and were still twenty metres away when a man came out and called to us. He had a red, angry face.

'Go away! We don't want visitors here! Go away!'

'Mr Sila Brown?' Holmes said to him.

'What do you want?' said the man. 'I don't talk to newspaper people, so just go away.'

'We are not from a newspaper,' said Holmes, smiling. 'But you have a horse called Silver Blaze in your stable.'

'That's not true!' Mr Brown said angrily.

'Shall we go in and talk about it?' said Holmes. He did not wait for an answer, but took the man's arm and moved quickly to the gate.

ကျွန်တော်တို့ ဒီခြေရာနှစ်ခုနောက်ကို လိုက်ပြီး ကပ်
ပတန်မြင်းဇောင်းဘက်သွားပါတယ်။ ဒီတာ (၂၀)လောက်
အကွာအဝေးမှာတော့ လူတစ်ယောက်ထွက်လာပြီး ကျွန်တော်
တို့ကို ခေါ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီလူက နိမြန်းပြီး ဒေါသဖြစ်နေတဲ့
မျက်နှာနဲ့ပါ။

“ခပ်ဝေးဝေးက သွားဗျို့၊ ကျုပ်တို့ဒီနေရာက ဧည့်သည်
အလိုမရှိဘူးဗျို့၊ ခပ်ဝေးဝေးကိုသာသွားပါ”

ဟုမ်းက အဲဒီလူကို “မစ္စတာစီလက်ဘရောင်းလား?”
လို့ မေးလိုက်ပါတယ်။

“ခင်ဗျား ဘာလိုချင်လို့လဲဗျ? ကျုပ်က သတင်းစာက
လူတွေနဲ့ စကားမပြောဘူး၊ ဒါကြောင့် ခပ်ဝေးဝေးသွားကြပါဗျာ”

ဟုမ်းက ပြုံးပြီး “ကျုပ်တို့က သတင်းစာက သတင်း
ထောက်တွေ မဟုတ်ကြပါဘူးဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားမြင်းဇောင်းထဲ
မှာ ငွေကြယ်ပွင့်လို့ခေါ်တဲ့ မြင်းလေးရှိတယ်။”

“ဒါအမှန်မဟုတ်ဘူး” လို့ မစ္စတာဘရောင်း ဒေါသတ
ကြီး ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဟုမ်းက “ကျုပ်တို့အထဲဝင်ပြီး ဒီအကြောင်းပြောလို့ ရ
မလား? သူဟာအဖြေကို မစောင့်တော့ဘဲ အဲဒီလူရဲ့လက်ကို
ဆွဲပြီး ခပ်မြန်မြန်ပဲ ဝင်ပေါက်ဆီကိုသွားပါတယ်။

He looked back at me and said quietly, 'Wait for me here, Watson.'

Twenty minutes later they came out again. Holmes looked pleased, and Mr Silas Brown was a different man. He looked smaller and older, and his face was afraid.

'Remember,' said Holmes, 'you must be there on the day, on time, and everything must be ready.'

'Yes, yes,' Silas Brown said quickly. 'You can be sure of it. Oh yes, you can be sure of it.'

'Good,' said Holmes. 'Well, goodbye for now.'

Holmes and I then began to walk back to King's Pyland along the road.

'Does he have the horse, then?' I asked.

ကျွန်တော့ကိုတော့ ပြန်ကြည့်ပြီး၊ ခပ်အေးအေးပဲ ပြော
သွားတာက “ဝပ်ဆန်ရေ၊ ဒီနေရာမှာပဲ ကျုပ်ကိုစောင့်နေဗျာ”

မိနစ် (၂၀)လောက်တော့ သူတို့ တဖန်ပြန်ထွက်လာကြ
ပါတယ်။ ဟုမ်းကိုကြည့်ရတာ ကျေနပ်နှစ်သက်လာပုံပေါ်တယ်။
မစ္စတာစီလက်ဘရောင်းဟာ အရင်ကနဲ့တခြားစိဖြစ်သွားပါ
တယ်။ သူဟာ သေးငယ်ပြီး အိုစာသွားတယ်။ သူ့မျက်နှာဟာ
လည်း ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေပုံရပါတယ်။

ဟုမ်းက “မှတ်ထားနော်- အဲဒီနေ့ အဲဒီအချိန်မှာ ခင်ဗျား
ရှိနေရမယ်နော်၊ အရာရာတိုင်း အဆင်သင့်ဖြစ်ပါစေနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ။ ဟုတ်ကဲ့. . . ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျား ဒါကိုသေချာ
စိတ်ချပါ၊ အိုး. . . ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျား သေချာပေါက်စိတ်ချ
လိုက်ပါဗျာ” လို့ စီလက်ဘရောင် က ခပ်မြန်မြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

ဟုမ်းက “ကောင်းတယ်ဗျာ၊ ကောင်းတယ်။ ကဲ အခု
တော့ နှုတ်ဆက်ခဲ့ပါတယ်ဗျာ”

ဟုမ်းနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ကင်းပိုင်လင်းကို ပြန်တဲ့လမ်း
ပေါ်က စတင်ပြီး လမ်းလျှောက်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်က “ဒါနဲ့ သူ့ဆီမှာ မြင်းကရှိနေလားဗျ?”

Holmes laughed. 'Yes, He said no at first, of course, but he's afraid of the police. He doesn't want them to know about this, and I can help him with that.'

'But why didn't the police find the horse?' I asked. 'Inspector Gregory said they went to Capleton.'

'Oh, it's easy to change the colour of a horse's coat.' Holmes laughed again. 'Gregory is a good policeman, but I don't think he knows much about horses.'

'And why did Brown tell you?' I said.

'When I walked through the stables with him,' said Holmes, 'the ground was muddy and I saw the tracks of his shoes in the mud. You remember those tracks on the moor? Well, these were the same shoes. After that, it was easy, and he told me everything.'

ဟုမ်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး “ရှိတယ်ဗျ၊ ပထမတော့
က ဝမ်းမခံဘူးဗျ၊ ဒါပေမဲ့ သူက ရဲကိုကြောက်တယ်ဗျ။ ဒီစာကြောင်း
ကို သူက ရဲကိုမသိစေချင်ဘူး။ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး သူ့ကိုကျပ်
ညှိနိုင်ပါတယ်”

ကျွန်တော်က “ဒါပေမဲ့ ချာ ရဲတွေက ဒီမြင်းကို ဘာကြောင့်
မတွေ့ရတာလဲဗျ၊ အင်စပက်တာ ဂရီဂိုလီပြောတော့ သူတို့
ပတ်ဝန်းကျင်ကို သွားခဲ့တယ်တဲ့ဗျ”

“အိုး ဗျာ- မြင်းတစ်ကောင်ရဲ့ အမွှေးအရောင်ကို အလွယ်
တူပြောင်းလို့ရတာပဲဗျာ” ဟုမ်းက တဖန်ရယ်မောလိုက်ပါ
တယ်။ ဂရီဂိုလီဟာ အလွန်ကောင်းမွန်တဲ့ ရဲတစ်ယောက်ပါ။
ဒါပေမဲ့ သူဟာ မြင်းတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အတော်များများ သိထား
ရယ်လို့ ကျုပ်မထင်ဘူးဗျ”

ကျွန်တော်က “ဒါနဲ့ မြင်းထိန်းကြီးဘရောင်းက ဘာ
ကြောင့် ခင်ဗျားကို ပြောပြတာလဲဗျ?”

ဟုမ်းက “ကျုပ် သူနဲ့အတူ မြင်းစောင်းကိုဖြတ်ပြီး လမ်း
လျှောက်တဲ့အခါ မြေပြင်က ချွံ့ဖြစ်နေတာကြောင့် သူ့ဖိနပ်
ရေတွေကို ချွံ့ထဲမှာ ကျုပ်တွေ့တာပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားမှတ်မိဦး
တာပါ။ မြက်ရိုင်းတောက ဖိနပ်ရာတွေကိုလေ၊ အင်း- ဒီကဖိနပ်
ရာတွေနဲ့ အတူတူပဲဗျ။ နောက်တော့လည်း လွယ်သွားပါတယ်ဗျာ။
သူ အကုန်လုံးပဲ ဖွင့်ပြောခဲ့တယ်ဗျ”

He found Silver Blaze on the moor early in the morning and brought him into the stables. The horse is very well, just a different colour at the moment. Brown put a very big bet on Desborough to win the Wessex Cup, you see. And with Silver Blaze out of the race....'

'But why did you leave the horse there? Is it safe with him?' I did not understand Holmes's plan.

'My dear Watson,' Holmes said, 'the horse is very safe. Silas Brown is afraid of me, afraid of the police, afraid of losing everything. Silver Blaze must be ready to race next week, or Brown's life as a racehorse trainer is finished - and Brown knows that.'

တ ငွေကြယ်ပွင့်လေး ကို နံနက်အစောကြီး မြက်ရိုင်းတော
 တွေ့တယ်။ ဒါနဲ့ သူ့မြင်းလောင်းကို ခေါ်လာခဲ့တာပေါ့ဗျာ။
 က အားလုံးကောင်းပါတယ်။ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း
 ပဲ အခြားအရောင်ကို ပြောင်းလိုက်တာပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျား
 ထားတဲ့အတိုင်းပဲလေ မြင်းထိန်းကြီးဘရောင်းက ဝပ်ဆက်
 သားမြင်းပြိုင်ပွဲမှာ သူ့မြင်းကြီးဒက်ဘရောက်ဘက်ကနေ
 သောင်းကြေးအကြီးအကျယ် ထဲ့ထားတာဗျ။ ငွေကြယ်ပွင့်လေး
 က ပြိုင်ပွဲမှာမပါပဲ ထွက်ရမယ်ဆိုရင်”

“ဒါနဲ့များဗျာ ခင်ဗျားက ငွေကြယ်ပွင့်လေးကို အဲဒီမှာ
 ဘာကြောင့် ပြန်ထားခဲ့တာလဲဗျ? သူနဲ့ထားလို့ စိတ်ချရပါ
 သေး?” ကျွန်တော် ဟုမ်းရဲ့အစီအစဉ်ကို နားမလည်နိုင်တော့ပါဘူး။

ဟုမ်းက “မိတ်ဆွေကြီး ဝပ်ဆန်ရယ်... ငွေကြယ်ပွင့်
 လေးအတွက် အလွန်ကို လုံခြုံစိတ်ချရပါတယ်ဗျာ။ စီးလက်
 ဘရောင်းက ကျုပ်ကိုကြောက်တယ်၊ ရဲတွေကိုလည်း ကြောက်တယ်၊
 အရာရာကို ဆုံးရှုံးသွားမှာကိုလည်း ကြောက်တယ်။ ငွေကြယ်ပွင့်
 လေးဟာ လာမယ့်အမတ်ပြိုင်ပွဲမှာ အဆင်သင့်ဖြစ်နေရမယ်၊
 ဒါမှ မဟုတ်ရင် မြင်းထိန်းကြီးဘရောင်းရဲ့ ပြိုင်မြင်းထိန်းဘဝ
 ဟာ အဆုံးသတ်သွားရလိမ့်မယ်- ဒါကို ဘရောင်း ကောင်း
 ကောင်း သိပါတယ်ဗျာ။

'Mr Ross isn't going to like it,' I said.

'Mr Ross', said Holmes, 'doesn't understand detective work. He wants answers today, now, at once. So, he must learn a lesson. He must learn to wait. Say nothing about Silver Blaze for the moment, Watson. Back at King's Pyland, we found Mr. Ross and Inspector Gregory in the trainer's house.

'An interesting visit,' said Holmes. 'But my friend and I must go back to London by the midnight train.'

The Inspector and Mr Ross stared at him, and I saw that Holmes was right about Mr Ross.

'So our famous London detective can't find poor Straker's killer,' Mr Ross said. 'Or my horse.'

ကျွန်တော်က မစ္စတာရီကတော့ ကြိုက်မယ်မထင်ဘူးဗျ”

ဟုမ်းက “မစ္စတာရီဟာ စုံထောက်လုပ်ငန်းကို နားလည်
ခြင်းမှာ မဟုတ်ဘူးဗျ။ သူက အဖြေကို ဒီနေ့၊ အခု၊ ချက်ခြင်းလို
ရင်တယ် ဝါပဲ။ ဝါကြောင့်ကို သင်ခန်းစာနည်းနည်းပေးရမယ်ဗျ။
သူ့အနေနဲ့ စောင့်စားခြင်းဆိုတာကို သင်ယူရလိမ့်မယ်ဗျ။ ဝပ်ဆန်
ရေ ဒီအတောအတွင်းမှာ ဝွေကြယ်ပွင့်လေးအကြောင်းကို တခွန်း
တစ်စမှ မပြောနဲ့ဗျာ”

ကင်းပိုင်လင်ကို ပြန်ရောက်တော့ မြင်းထိန်းကြီးရဲ့
ကိုယ်မှာ မစ္စတာရီနဲ့ အက်စပက်တာကြီး ဂရီဂိုလီကို ကျွန်တော်
တို့ တွေ့ရပါတယ်။

ဟုမ်းက “အလွန်စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတဲ့လည်ပတ်မှု
တစ်ခုပဲဗျို့၊ ဝါပေမဲ့ ကျုပ်နဲ့ကျုပ်မိတ်ဆွေကတော့ ဒီညလည်
ရထားနဲ့ပဲ လန်ဒန်ကို ပြန်တော့မယ်ဗျာ”

အင်စပက်တာကြီးနဲ့ မစ္စတာရီက ဟုမ်းကို ဝေးစိုက်
ပြောကြည့်နေကြပါတယ်။ မစ္စတာရီနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဟုမ်း(ရဲ့ထင်
မြင်ယူဆမှု) မှန်တယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

“ဝါနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့ အင်မတန်နာမည်ကျော်ကြားလှတဲ့
လန်ဒန်က စုံထောက်ကြီးရယ် သနားစရာ စတော့ကာကို
ထုတ်တဲ့လူ ဝါမှမဟုတ် ကျုပ်ရဲ့မြင်းလေးကိုတောင် မရှာနိုင်
တော့ဘူးပေါ့” လို့ မစ္စတာရီက ပြောလိုက်ပါတယ်။

'It's a difficult case, that's true,' said Holmes quietly. 'But your horse is going to run in the Wessex Cup next Tuesday. You have my promise on that.'

'Hm! A promise is a wonderful thing,' said Mr Ross. 'But I would like the horse better than a promise.'

Holmes smiled, then turned to Inspector Gregory. 'Inspector, can you give me a photograph of Straker?'

ဟုန်းက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ “ဒါတော်တော်ခက်ခဲတဲ့ အမှုပဲဗျာ၊ အမှန်ပါပဲဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားရဲ့မြင်းဟာ လာမည့်အင်္ဂါနေ့မှာကျင်းပမဲ့ ဝပ်ဆက်ဖလားမြင်းပြိုင်ပွဲမှာ ပြေးနိုင်ပါလိမ့်မယ် ခင်ဗျားကို ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်ကတိပေးတယ်ဗျာ”

မစ္စတာရိုက “အင်း... ! ကတိကတော့ အံ့သြနှစ်သက်ဖို့ ကောင်းလှ ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ကတော့ ကတိထက် မြင်းကို ပိုကြိုက်တာ ပေါ့ဗျာ”

ဟုန်းက ပြုံးလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ အင်စပက်တာကြီးက ဂရိဂိုလီဘက်လှည့်လိုက်ပြီး “အင်စပက်တာကြီးရေ ကျုပ်ကို စတော့ကာရဲ့ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံလောက် ပေးနိုင်မလားဗျာ?”

'Yes, of course,' said the Inspector. He took one from an envelope in his pocket and gave it to Holmes.

It was now time to go back to Tavistock, and we went outside. One of the stable boys was there, and Holmes suddenly spoke to him.

'I see you have some sheep here, next to the stables,' he said. 'Are they all well?'

'They're all right, sir,' said the boy, 'but two or three of them are a little lame. They went lame last week.'

Holmes was very pleased about this. He got into the carriage and said to the Inspector, 'Remember the lame sheep, Gregory, remember the lame sheep!'

“ဟုတ်ကဲ့ ရပါတယ်. . ရပါတယ်” လို့ ပြန်ပြောပြီး သူ့
ထဲက စာအိတ်တစ်ခုကိုထုတ်ယူလိုက်ပြီး ဟုမ်းကို ပေးလိုက်
တယ်။

အခု တစ်စတော့ကိုပြန်ဖို့ အချိန်ကြပါပြီ။ ကျွန်တော်
အမြင်ကို ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ မြင်းလောင်းအစောင့် ကောင်
လေးထဲက တစ်ယောက်က အဲဒီမှာ ရှိနေပါတယ်။ ဟုမ်းက
အရက် သူ့ကို စကားပြောလိုက်ပါတယ်။

“မြင်းလောင်းရဲ့ဘေးမှာ သိုးတစ်ချို့ရှိနေတာ ငါမြင်တယ်
မိနဲ့ ဒီကောင်တွေအားလုံး ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပဲလား?”
သူက ကောင်လေးကို မေးလိုက်ပါတယ်။

ကောင်လေးက “ဒီကောင်တွေအားလုံး ကောင်းပါတယ်၊
ပဲ ဒီကောင်တွေထဲက နှစ်ကောင်သုံးကောင်တော့ ခြေ
ကျိုးဖြစ်နေကြတယ်။ သူတို့ ခြေနာသွားတာ လွန်ခဲ့တဲ့
ပတ်ကမှပါ”

ဟုမ်းက ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး အရမ်းကို ကျေနပ်သွားပုံရ
တယ်။ သူ ရထားပေါ်တက်လိုက်ပြီး အင်စပက်တာကို ပြော
တာက “ဂရီဂိုလီရေ ခြေနာနေတဲ့သိုး မှတ်ထားနော်၊ ခြေနာ
တဲ့သိုး”

Mr Ross was not interested in the sheep, but the Inspector stared at Holmes. 'You think the sheep are important?'

'Oh yes,' said Holmes. 'Very important.'

The Inspector still stared at him, very interested now. 'And what other things are important, Mr Holmes?'

'The strange incident of the dog in the night-time.'

'The dog did nothing in the night-time.'

'That was the strange incident.'

မစ္စတာရို.ကတော့ ဒီသိုးတွေကို စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အင်စပက်တာကြီးကတော့ ဟုမ်းကိုငေးကြည့်နေပါတယ်။ “ခင်ဗျားက သိုးတွေကို အရေးကြီးတယ်လို့ ထင်နေတာလား?”

ဟုမ်းက “အိုး. . . ဟုတ်ပြီလားဗျာ၊ အရမ်းကိုအရေးကြီးတာပေါ့ဗျ”

အင်စပက်တာကြီးက သူ့ကိုငေးနေဆဲပါပဲ၊ အခုတော့ အရမ်းစိတ်ဝင်စားလာပါတယ်။

“ပြီးတော့ တခြားဘာတွေကော အရေးကြီးသေးလဲ မစ္စတာဟုမ်း?”

“ညအချိန်မှာ ဖြစ်သွားတဲ့ ခွေးတစ်ကောင်ရဲ့ ထူးဆန်းတဲ့အဖြစ်”

“အဲဒီခွေး (မြင်းဖောင်းကခွေး)က ညဘက်မှာ ဘာမှ မလုပ်ပါဘူးဗျာ”

“အဲဒါပဲပေါ့. . . ထူးခြားတဲ့အဖြစ်အပျက်”

Chapter- 5

A day at the races

On Tuesday Holmes and I took the train to Winchester, and Mr Ross met us at the station. He drove us to the races, but he was not a happy man.

'Well, Mr Holmes,' he said coldly. 'Do you have news of my horse?'

Holmes smiled. 'He's safe and well, I'm sure. How is the betting for the Wessex Cup?'

'Very strange,' said Mr Ross. 'Yesterday Silver Blaze was fifteen to one, but today he's the favourite, at three to one. Why, I don't know.'

စာစဉ် (၅) ဖြိုင်ပွဲနေ့

အင်္ဂါနေ့မှာတော့ ဟုမ်းနဲ့ ကျွန်တော် ဝင်းချက်စတာကို
အားစီးပြီးထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ မစ္စတာရို.ကို ဘူတာရုံမှာ
တွေ့ကြပါတယ်။ သူ ကျွန်တော်တို့ကို ဖြိုင်ပွဲဆီသို့ (မြင်းရထားနဲ့)
မောင်း နှင်ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဟာ
ပျော်ရွှင်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့တော့ မဟုတ်ပါဘူး။

သူက အေးစက်စက်လေသံနဲ့ “အင်း... မစ္စတာဟုမ်း
အင်္ဂါမှာ ကျုပ်မြင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး သတင်းလေးများ ပြောစရာ
ရှိဘူးလားဗျာ?”

ဟုမ်းက ပြုံးလိုက်ပါတယ်။ “ဒီကောင် လုံလုံခြုံခြုံနဲ့
ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပါပဲ။ ကျုပ်ပြောတာ သေချာပါတယ်။
တစ်ဆက်ဖလားအတွက် လောင်းကြေးက ဘယ်လိုလဲဗျ?”

မစ္စတာရို.က “အရမ်းကို ထူးဆန်းတယ်ဗျာ၊ မနေ့ဆို
ခွဲကြယ်ပွင့်လေးဟာ ၁၅ ဆ တစ်ဆဗျာ၊ ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့ကြတော့
ဗျာ သုံးဆတစ်ဆဖြစ်သွားတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာတော့
ကျွန်တော် မသိတော့ပါဘူးဗျာ။

'Ah!' said Holmes. 'Somebody knows something!'

We arrived only minutes before the beginning of the Wessex Cup race. This was Holmes's plan, I think. Mr Ross had no time to ask questions. There were six horses running in the race, and Silver Blaze's name was there, at number 4. The horses began to come out for the race, and Mr Ross got very excited.

ဟုန်းက "အဟ- တစ်ယောက်ယောက်ကတော့ တစ်ခုခုကို သိသွားပုံပဲဟေ့"

ကျွန်တော်တို့ရောက်ရှိသွားတဲ့အချိန်ဟာ ဝက်ဆက်ဖလားပြိုင်ပွဲစဖို့ မိနစ်အနည်းငယ်သာလျှင် ပါတော့တယ်။ ကျွန်တော့်အထင် ဒီလိုဖြစ်တာကတော့ ဟုန်းရဲ့အစီအစဉ်ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ မစ္စတာရို့ မေးခွန်းတွေမေးဖို့ အချိန်မရှိတော့ဘူးပေါ့ဗျာ။ ပြိုင်ပွဲဝင် မြင်း(၆)ကောင်ရှိပါတယ်။ ငွေကြယ်ပွင့်လေးရဲ့အမည်လည်း အဲဒီအထဲမှာပါ၊ ပါတယ်။ နံပါတ် (၄) နေရာမှာပါ။ ပြိုင်ပွဲဝင်ဖို့ မြင်းတွေ ကွင်းထဲကို ထွက်လာကြပါပြီ မစ္စတာရို့တော့ အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားနေရှာပါတယ်။

'Where is he? I can't see him!' he cried.

'There are two more horses to come out,' I said. 'And look! There's number 4 now, in racing colours of red and blue. Those are your colours, Mr Ross.'

And there was Silver Blaze, a big brown horse with a white nose. He came past us, looking strong and well, and ready for anything.

'Holmes,' cried Mr Ross, 'I was wrong about you! I'm sorry. But why, how - ?'

'Shh!' said Holmes. 'Watch! Yes, they're off!'

It was a good race, fast and exciting. After the first minute, a horse with yellow racing colours came to the front, and stayed there.

“ဒီကောင် ဘယ်မှာလဲဗျာ? ကျွန်တော် သူ့ကို မမြင်ရသေးဘူး” လို့ အော်နေပါတယ်။

ကျွန်တော်က “ထွက်လာဖို့ မြင်းနှစ်ကောင်ရှိသေးတယ်။ ကဲ ကြည့်ကြည့် အခုဆို နံပါတ်(၄)မြင်းပဲ ပြိုင်ပွဲဝင်အရောင်က အနီအပြာ၊ ဒီအရောင်တွေဟာ ခင်ဗျားရဲ့ပြိုင်ပွဲဝင်အရောင်ပဲလေ မစွတာရီ။”

ငွေကြယ်ပွင့် ကတယ်ရောက်ရှိနေပါပြီ။ ကြီးမားလှတဲ့ အညိုရောင်မြင်းကြီး နှာခေါင်းမှာ အဖြူရောင်နဲ့ပါ။ သူ ကျွန်တော်တို့ကို ဖြတ်သွားပါတယ်။ သန်မာပြီး ကျန်းမာနေပုံပါပဲ။ ဘာမဆို အတွက် အဆင်သင့် ဖြစ်နေပုံရပါတယ်။

မစွတာရီက “ဟုမ်း- ကျွန်တော် ခင်ဗျားအပေါ် မှားသွားတယ်ဗျာ တောင်းပန်ပါတယ်။ ဝါပေမဲ့ဗျာ ဘာကြောင့်? ဘယ်လို. . . ?”

ဟုမ်းက “ရှာ တိုးတိုး၊ ကြည့်လိုက်ပါဦး၊ ဟုတ်တယ် သူတို့တာထွက်တော့မယ်ဗျ”

တကယ်ကို ကောင်းမွန်တဲ့ပြိုင်ပွဲတစ်ခုပါပဲ။ လျင်မြန်ပြီး စိတ်လှုပ်ရှားဖို့ ကောင်းလှပါတယ်။ ပထမမိနစ် အနည်းငယ်အပြီးမှာတော့ ပြိုင်ပွဲဝင်အရောင် အဝါမြင်းက ရှေ့ဦးဆောင်ပြီး အဲဒီနေရာမှာ ရပ်တည်နေပါတယ်။

ရှာ
sai
De
up
I s
မြ
ခါ
နေ
လ
က
အ
၆၀

'That's Desborough, from the Capleton stables,' said Holmes. 'A good horse, but Silver Blaze is better.'

But Silver Blaze was three horses behind Desborough.

'Come on, come on!' cried Mr Ross. 'Move up now!'

We all watched the red and blue colours. 'Yes!' I said. 'Look, he's moving up now! Watch him go!'

ဟုန်းက "အဲဒီအကောင်က ကတ်ပတန်မြင်းလောင်းက မြင်းကြီးဒက်ဘရောက်ပဲဗျာ၊ တော်တော်ကောင်းတဲ့မြင်းပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ငွေကြယ်ပွင့်လေးကတော့ ပိုကောင်းတယ်ဗျ"

ဒါပေမဲ့လည်း ငွေကြယ်ပွင့်လေးဟာ ဒက်ဘရောင်ရဲ့ နောက်မှာပဲ ရှိနေပါသေးတယ်။

မစ္စတာရို.က "လာထား.. လာထား၊ အခုပဲ ရှေ့ဘက် လာစမ်းပါ"

ကျွန်တော်တို့အားလုံး အနီ၊ အပြာ အရောင်ကို စောင့်ကြည့်နေကြပါတယ်။

ကျွန်တော်က "ဟုတ်တယ်ကွ၊ ကြည့်စမ်း ဒီကောင်ကြီး အခုပဲ ရှေ့ကိုတက်လာပြီး ဒီကောင်ပြေးတာ သေချာစောင့်ကြည့် ဟေ့"

Slowly but surely, Silver Blaze moved up into fourth place, then into third place, then into second place. Now only Desborough was in front of him.

‘That’ my boy!’ said Mr Ross. ‘Go on, go on!’

‘Desborough’s getting tired,’ Holmes said.

‘Watch!’

Eighty metres, fifty metres... ‘He’s away!’ cried Mr Ross. ‘His nose is in front, yes, yes he’s going to do it!’

ဖြည်းဖြည်းချင်းပါပဲ ဒါပေမဲ့ သေချာတယ်ဗျာ၊ ငွေကြယ် ပွင့်လေးဟာ အဆင့်လေးကနေ ရှေ့ဘက်ကိုတတိယမြောက်၊ အဲ ပြီးတော့မှ ဒုတိယနေရာ အဲ အခုဆိုရင် ဒက်ဘရောက် တစ်ကောင်တည်းသာ သူ့ရှေ့မှာ ရှိနေပါတော့တယ်။

မစ္စတာရိုက်က “ဒါမှဖေ့သားကြီးကွ၊ လုပ်ထား၊ ဆက်လုပ်!”

ဟုမ်းက “ဒက်ဘရောက်ကြီးတော့ မောနေပြီဗျ၊ ကြည့် လိုက်! မီတာ (၈၀)၊ မီတာ(၅၀) . . . မစ္စတာရိုက်က “သူဝေးပြီး မီကောင်ရဲ့နှာဟာ ရှေ့ဘက်ရောက်လာပြီ၊ ဟုတ်တယ် ဟုတ် တယ် သူ ဒီအတိုင်းပဲလုပ်တော့မယ်”

And he did. Silver Blaze kept his nose in front, finished first, and won the Wessex Cup.

'Wonderful! Said Mr Ross. 'Wonderful! What a race! What a horse! Mr Holmes, how can I thank you?'

'You must thank the horse, not me,' said Holmes, smiling. 'Let's go down and have a look at him.'

Silver Blaze was still excited by his big race. Mr Ross looked him up and down. 'He looks well, very well. I don't understand any of it, Mr Holmes. How did you do it?' Where did you find him? And perhaps you now have John Straker's killer too. Do you?'

ont
ha
nk
aid
at
ce
ll
es
nd
Do

ငွေကြယ်ပွင့် ဒီအတိုင်းလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ သူ့နှာကို ရှေ့
ပြီး ထိန်းထားခဲ့ပါတယ်။ ပြီးဆုံးသွားပါပြီ။ ပထမအဖြစ်နဲ့ပါ။
ဟာ ဝက်ဆက်ဖလားကို နှာတဖျားအသာနဲ့အနိုင်ရမိလိမ့်
ခဲ့ပါပြီ။ မစ္စတာရီက “အံ့ဩဖို့ကောင်းလိုက်တာ! ကောင်း
လိုက်တဲ့ပြိုင်ပွဲ၊ ကောင်းလိုက်တဲ့မြင်းဗျာ၊ မစ္စတာဟုမ်း ခင်ဗျားကို
မွန်တော် ဘယ်လိုကျေးဇူးတင်ရမှန်းတောင် မသိတော့ပါ
ဗျာ”

ဟုမ်းက ပြီးပြီး “ခင်ဗျား ကျေးဇူးတင်ရမှာက မြင်းကိုဗျာ၊
ပုပ်ကိုမဟုတ်ဘူး၊ ကဲ... ကဲ... အောက်ဆင်းပြီး ဒီကောင်
ပြုံးကို ကြည့်ရအောင်”

ငွေကြယ်ပွင့်လေးဟာ သူ့ရဲ့ကြီးမားတဲ့ပြိုင်ပွဲကြောင်
တံလှုပ်ရှားနေဆဲပါပဲ။ မစ္စတာရီ သူ့ကို ဖင်ပြန်ခေါင်းပြန်ထပ်
လဲလဲကြည့်ရှာပါတယ်။ “သူ လုံးဝကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပဲ၊
ရမ်းကိုကောင်းမွန်နေတဲ့ပုံပါပဲဗျာ။ ကျုပ်တော့ ဘာမှနားမလည်
တော့ပါဘူး မစ္စတာဟုမ်းရေ။ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ?
ခင်ဗျား သူ့ကို ဘယ်မှာရှာတွေ့တာလဲ? အခုဆို ခင်ဗျားမှာ
မွန်စတော့တာကို သတ်တဲ့သူလည်းရှိကောင်းရှိနေလောက်ပြီ၊
ဟုတ်တယ်... မဟုတ်လား?”

'Yes,' said Holmes quietly. 'Yes, I have him too.'

Mr Ross and I stared at him. 'You have him?' Mr Ross said. 'Where is he?'

'He is here.'

'Here! Where?'

'Here with me now, at this moment.'

Mr Ross's face began to go red. 'What are you saying, Mr Holmes?' he said anrigly. 'Are you saying - ?'

Sherlock Holmes laughed. 'No, no, Mr Ross, not you. The killer is standing behind us.'

He turned and put his hand on Silver Blaze's back.

'The horse?' cried Mr Ross.

'The horse!' I said.

m
?
?

ဟုန်းက တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့ “ဟုတ်တယ်ဗျ၊ ဟုတ်တယ်
ဟုတ်ဗျ၊ ဒီလူသတ်ကောင်လည်းပဲ ရှိနေပြီဗျ”

မစ္စတာရို့နဲ့ ကျွန်တော် ဟုန်းကိုဝေးစိုက်ကြည့်လိုက်မိ
တယ်။ “ခင်ဗျားမှာ ရှိနေပြီ? အဲဒီကောင် ဘယ်မှာလဲဗျ” လို့
မစ္စတာရို့က ဆက်မေးလိုက်ပါတယ်။

“သူက ဒီမှာပဲရှိတယ်”

“ဒီမှာ ဘယ်မှာလဲ?”

“အခုအချိန်အခိုက်အတန့်မှာပဲ သူဟာ ကျုပ်တို့နဲ့ ရှိနေ
တယ်ဗျ”

မစ္စတာရို့ရဲ့ မျက်နှာကြီးနီရဲစပြုလာပါပြီ။ “ခင်ဗျား
ကတော့ ပြောတာလဲ မစ္စတာဟုန်း?” သူ ဒေါသတကြီး ပြော
လိုက်ပါတယ်။ “ခင်ဗျားပြောတာက . . . ?”

ရှားလော့ဟုန်း ရယ်မောလိုက်ပါတယ်။ “မဟုတ်ပါဘူး၊
မဟုတ်ပါဘူး မစ္စတာရို့ရယ်၊ ခင်ဗျား မဟုတ်ရပါဘူးဗျာ။ လူသတ်
ကောင်က ကျုပ်တို့ရဲ့ နောက်မှာရပ်နေတယ်ဗျ”

သူလှည့်လိုက်ပြီး ငွေကြယ်ပွင့်လေးရဲ့ ကျောပေါက်ကို
စက်တင်လိုက်ပါတယ်။

မစ္စတာရို့က “ဒီမြင်းလား?”

ကျွန်တော်က “ဒီမြင်းက”

'Yes, the horse,' said Holmes. 'But don't be angry with him. You can hear all about the mystery, but later, please. I have a little bet on a horse in the next race, and I would like to see it win....'

ဟုမ်းက-“ဟုတ်တယ်ဗျ။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ဒေါသမဖြစ်ကြပါနဲ့ဗျာ။ ခင်ဗျားတို့ ဒီပဟေဠိပုစ္ဆာကို အကြောင်းအားလုံးသိရမှာပါ။ ဒါပေမဲ့ ကျေးဇူးပြုပြီး နောက်မှပြောတာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်နောက်မြင်းပြိုင်ပွဲအတွက် နဲ့နဲ့လောက်လောင်းလိုက်ဦးမယ်ဗျာ။ ပြီးတော့ သူနိုင်တာကိုလည်း ကြည့်လိုက်ချင်သေးတယ်ဗျာ”

Chapter- 6

Holmes has the answers

On the train back to London Holmes told us the story behind the mystery, and the time went very quickly.

‘Before we went down to King’s Pyland,’ my friend began, ‘I thought it was Fitzroy Simpson. But when we arrived at the stables, I suddenly remembered the hot meat curry. Why didn’t I think of it before? That, you see, was the beginning.’

‘The meat curry...’ said Mr Ross, thinking about it. ‘Er, how did the meat curry help you?’

အခန်း (၆)

ဟုမ်းပြောသောအပြေစကား

လန်ဒန်ကိုပြန်တဲ့ရထားပေါ်မှာတော့ ဟုမ်းဟာ ဒီပဟေ
ပုလ္လံရဲ့နောက်က အဖြစ်အပျက်ဇာတ်လမ်းအစုံကို ကျွန်တော်
တို့အား ရှင်းပြပါတယ်။ အချိန်တွေကုန်သွားတာ မြန်လွန်းလှပါ
တယ်။

ကျွန်တော်ရဲ့ မိတ်ဆွေကြီး စပြီးပြောပါပြီ “ကျုပ်တို့ ဒီ
ကမ်းပိုင်လင်းကို ဆင်းမလာခင်တုန်းက ကျုပ်က ဒါ ဖစ်ဇိုရီဆင်
ပတ်ဆွန်ရဲ့ လက်ချက်ပဲလို့ ထင်ခဲ့တာဗျ။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်မြင်းလောင်း
ကို ရောက်တော့ ရုတ်တရက် အသားဟင်းပူပူစပ်စပ်ကို သွား
သတိရလိုက်တယ်ဗျ။ အစက ဒါကိုဘာကြောင့် မတွေးမိတာပါ
လိမ့်? ဒါဟာ အစပဲဗျ ခင်ဗျားသိလား။” မစွတာရီက
“ဒီအသားဟင်းက... ” တွေးတွေးဆဆနဲ့ ဘာ... “အဲဒီအသား
ဟင်းက ခင်ဗျားကို ဘယ်လိုများ ကူညီတာလဲဗျာ?”

‘Do you know the taste of opium?’ Holmes said. ‘No? Well, it’s not a very strong taste, but it’s there. You can taste it in most food, but not in curry. Curry has a very strong taste, stronger than opium. So the killer says, “I need a night when the dinner is a meat curry. Then Ned Hunter can eat his dinner happily, without the taste of opium – and go to sleep.” But did Fitzroy Simpson know that curry was the dinner on Monday night? Of course not. How could he? He didn’t make the dinner, he was a stranger at King’s Pyland, he knew nobody in the trainer’s house. So, we forget Simpson, and think again. Who knew about the curry before dinner on that Monday night?’

‘John Straker and his wife,’ I said. ‘And the servant.’

“ခင်ဗျား ဘိန်းရဲ့အရသာကိုသိလားဗျ?” ဟုမ်းမေးလိုက်ပါတယ်။ ဟုမ်းက “မသိဘူးမဟုတ်လား?၊ အင်း- ဒါက သိပ်ပြီးပြင်းတဲ့အရသာမရှိဘူးဗျ။ ဒါပေမဲ့ ဒါတော့ဖြစ်တယ်။ ခင်ဗျား အစားအစာအများစုမှာ အရသာခံလို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဟင်းထဲမှာတော့ အရသာမရဘူး။ ဟင်းဟာ အလွန်ပြင်းထန်တဲ့ အရသာရှိတယ်။ ဘိန်းထက်ကို ပိုပြင်းတယ်။ ဒါကြောင့် လူသတ်သမားက ပြောမယ် “ကျွန်တော်ဟာ ညနေစာကို အသားဟင်းနဲ့ စားရတဲ့ ညမျိုးလိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒီနောက် နက်ဟန်တာက ဒီညစာကို ပျော်ပျော်ကြီးစားမယ်- ဘိန်းရဲ့အရသာကို မသိပဲနေပေါ့ ပြီးတော့ အိပ်ပျော်သွားမယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖစ်ဒီရီ ဆင်ပက်ဆွန်ဟာ တနင်္လာနေ့ည ညစာစာ ဒီလိုဟင်းမျိုးဖြစ်မယ်လို့ သိနိုင်မလား? ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်။ သူ ဘယ်လိုသိမှာလဲ?၊ သူဟာ ညစာကို ပြုလုပ်သူမဟုတ်၊ သူဟာ ကင်းပိုင်လင်းရဲ့ သူစိမ်းတစ်ယောက် မြင်းဇောင်းထဲက လူတစ်ယောက်မှ သူမသိနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဆင်ပက်ဆွန်ကို မေ့ထားလိုက်ပြီး နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်ခြံစားကြည့်ရအောင်။ တနင်္လာနေ့ ညစာကို ဘယ်သူအရင်သိသလဲ?

ကျွန်တော်က “ဂျွန်စတော့ကာနဲ့ သူ့ဇနီးပေါ့၊ ပြီးတော့ အစေခံ”

'Right, Watson. And so on to the next question, about the dog. We know there was a dog in the stables that night because Ned Hunter took the dog out when Simpson was there. Then in the middle of the night someone went into the stables and took out a horse. The two boys sleeping upstairs in the stable's heard nothing, because there was nothing to hear. The dog did not bark. Why not?'

'Aha?' said Mr Ross. 'It didn't bark, because it knew the visitor. Dogs only bark at strangers.'

'Right again. So, the midnight visitor was John Straker. But why did he take the horse out? What did he want? It was something dishonest, or why did he put opium in his stable boy's dinner? We all know about dishonest trainers.

“မှန်တယ်ဝပ်ဆန်။ နောက်မေးခွန်းက ခွေးတွေနဲ့ ပက်
 သက်တယ်၊ မြင်းဇောင်းထဲမှာ ခွေးတွေရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ်တို့
 သိထားပြီးသား ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ အဲဒီညက နက်ဟန်တာ
 ဟာ ဆင်ပက်ဆွန်ရှိနေစဉ်မှာ ခွေးတွေကို ထုတ်ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့
 ညလည်သန်းခေါင်ယံကြီးမှာ တစ်ယောက်ယောက်က မြင်းဇောင်း
 ထဲကိုဝင်ပြီး မြင်းကိုထုတ်သွားတယ်။ မြင်းဇောင်းအပေါ်ထပ်က
 ကောင်လေးနှစ်ယောက်ဟာ ဘာသံမှမကြားပဲ အိပ်ပျော်နေခဲ့
 တယ်၊ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဘာသံမှ မကြားရလို့ပေါ့။ ခွေးက
 မဟောင်ဘူးလား၊ ဘာကြောင့် မဟောင်တာလဲ?”

မစ္စတာရီက “အာဟာ! ဒီကောင် မဟောင်ဘူး၊ ဘာ
 ကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒီကောင်သိတဲ့ ဧည့်သည်ဖြစ်လို့နေမှာပေါ့။
 ခွေးတွေဟာ လူစိမ်းသူစိမ်းဆို ဟောင်မှာပေါ့ဗျာ”

“နောက်တစ်ခါ မှန်ပြန်ပြီဗျာ၊ ဒါကြောင့် အဲဒီညလည်
 သန်းခေါင်က ဝင်လည်တဲ့ ဧည့်သည်ဟာ ဂျွန်စတော့ကာဖြစ်
 တယ်ဗျ။ ဒါပေမဲ့ ဘာကြောင့်များ သူဟာ မြင်းကို အပြင်ထုတ်
 သွားတာလဲ? သူ ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ? ဒါဟာ တစ်စုံတစ်ခုသော
 မရိုးသားမှုပဲ၊ ဒါမဟုတ်ရင် သူဟာ ဘာကြောင့်မြင်းဇောင်းက
 ကောင်လေးရဲ့ ညစာထဲမှာ ဘိန်းထဲရတာလဲ? ကျုပ်တို့အားလုံး
 မရိုးသားတဲ့ မြင်းထိန်းတွေရဲ့အကြောင်းကို သိကြပါတယ်။

" They can make a lot of money – they put big bets against their own horse, and then stop their horse winning. But how? What was Straker's plan here? Perhaps the answer was in his pockets, I thought."

'And so it was. You remember the strange knife? Dr Watson here told us about it – an eye knife use by doctor in hospital. With a kinfe like this, you can make a cut- a very, very small cut – in the tendon of a horse's back leg. Nobody can see the cut, and the horse only feels it a little. He's not lame, but he doesn't run his best, so he cannot win the race.'

‘သူတို့ တွေဟာ ငွေကြေးအမြောက်အများကို ရအောင်လုပ်နိုင်
တယ်။ သူတို့ဟာ သူတို့ကိုင်တဲ့မြင်းကို အရှုံးထားပြီး လောင်းကြေး
ထဲ့တယ်။ အဲ ပြီးတော့ သူတို့မြင်းရဲ့အနိုင်ရမှုကို ရပ်တန့်စေကြ
တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ? ဒီနေရာမှာ စတော့ကာရဲ့
အစီအစဉ်က ဘယ်လိုလဲ? ကျုပ်အထင်တော့ အဖြေဟာ သူ့
ဇိတ်ထဲမှာပဲ ရှိကောင်းရှိနေမှာပါ”

“ဒါ ဟုတ်ပါတယ်။ ခင်ဗျားမှတ်မိလား ထူးဆန်းတဲ့ ဓား
တစ်ချောင်းကိုလေဗျာ? ဒေါက်တာဝပ်ဆန်က အဲဒီမှာ ဓားအ
ကြောင်း ကျုပ်တို့ကို ပြောပြသေးတယ်လေ- မျက်လုံးခွဲတဲ့ဓား
ဗျ၊ ဆရာဝန်တွေ ဆေးရုံမှာသာ သုံးကြတယ်ဗျ။ ဒီလိုဓားမျိုးနဲ့
များဗျာ ခင်ဗျား ရှုရာ၊ ခုတ်ရာ လုပ်ရင် အလွန်အလွန်ကို သေးတဲ့
ရှုရာတစ်ခုဖြစ်နိုင်တယ်။ မြင်းရဲ့နောက်ခြေအရွတ်ဖျင်တဲကို ထိုး
နိုင်တယ်။

ဒီလိုရှုရာမျိုးကို ဘယ်သူမှ မမြင်နိုင်ဘူးဗျ။ မြင်းကသာ
အနည်းငယ် ခံစားရမယ်။ သူဟာ ထော့နဲ့ထော့နဲ့ ဖြစ် မနေဘူး။
ဒါပေမဲ့ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်တော့ မပြေးနိုင်တော့ဘူးပေါ့
ဗျာ။ ဒါကြောင့် သူဟာ ပြိုင်ပွဲမှာ မအောင်မြင်နိုင်တော့ဘူးပေါ့
ဗျာ”

crie
goc

or
go
he

8
c

'And Straker wanted to do this to my horse?'
said Mr Ross. 'How could he? I thought he was a
good man!'

'No,' said Holmes. 'He wasn't a good man -
not a careful one. No horse stands quietly when a knife
goes into its back leg. Straker didn't want anyone to
hear the noise, so he took the horse out onto the moor.'

မစ္စတာရိုက်က “ဟင်- စတော့ကာဟာ ကျုပ် မြင်းကို
လိုဖြစ်စေချင်တာလားဗျ?” ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်မှာလဲ? ကျုပ်အထင်
သူဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်ပါဗျာ”

ဟမ်းက “မဟုတ်ဘူးဗျ၊ သူဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်
မဟုတ်ဘူးဗျ။ သတိထားစရာတစ်ခုက ဘယ်လိုမြင်းမျိုးမှ သူ့ရဲ့
နောက်ခြေထောက်ထဲကို ဓားဝင်သွားတဲ့အခါ ငြိမ်ငြိမ်လေးရပ်
နေမှာ မဟုတ်ဘူး။ စတော့ကာက ဆူဆူညံညံအသံကို ဘယ်သူ့
ကိုမှ မကြားစေချင်ဘူးလေ၊ ဒါကြောင့် သူဟာမြင်းကို ဟိုးမြက်ရိုင်း
တောဘက် ခေါ်သွားတာပေါ့ဗျာ”

‘The candle, and the match,’ I said. ‘Of course!’

‘That’s right,’ Holmes said. ‘And I learnt more from Straker’s pockets too. You are a man of the world, Mr Ross. Do men carry other men’s bills around in their pockets? No, they do not. So who was Mrs Darbyshire? Another name for John Straker. And there was a lady in the case, too. A very expensive lady. I talked to Mrs Straker about the dress and the hat on the bill, but she knew nothing about them.’

‘And on Monday night, out on the moor,’ said Mr Ross, ‘what happened, do you think?’

‘How about this?’ said Holmes. ‘Straker takes the horse down the hill. He sees Simpson’s scarf on the ground, and takes it with him – why, I don’t know.

ကျွန်တော်က “ဖယောင်းတိုင်နဲ့ မီးခြစ်၊ အိုး သိပ်ဟုတ်ပေါ့”

ဟုမ်းက “ဒါ မှန်ပါတယ်၊ ပြီးတော့ စတော့ကာရဲ့ အိတ်လည်းပဲ ကျုပ်တို့ထပ်ပြီး သိရသေးတယ်ဗျ။ မစ္စတာရဲ့ ဘုရားလည်း ကမ္ဘာပေါ်က လူသားတစ်ယောက်ပါပဲ။ တခြားဘာလူတစ်ယောက်ရဲ့ ငွေပေးချေရမဲ့ဘောက်ချာကို သူတို့ရဲ့ ဂုဏ်ထဲ သိမ်းထားတဲ့လူမျိုးရှိလား? မရှိဘူး သူတို့ ဒီလိုမလုပ်ဘူးဗျ။ ဒါကြောင့် မစ္စတာဒါဘီရှိုင်းယားဟာ ဘယ်သူလဲ? စတော့ကာရဲ့ တခြားသောအမည်ပေါ့ဗျ။ ဒီအမှုမှာ တခြားဘာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်လည်းပဲ ပါသေးတယ်ဗျ။ အတော်များကြီးတာကြိုက်တဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပေါ့ဗျ။ ကျုပ်တို့က စတော့ကာကို ဘောက်ချာထဲက ဝတ်စုံနဲ့ထုတ်အကြောင်း ပြောပြတယ်ဗျ။ ဒါပေမဲ့ သူ(မ) ဘာမှမသိရှာဘူးဗျ”

မစ္စတာရဲ့က “တနင်္လာနေ့ညက မြက်ရိုင်းတောမှာ ကတွေ့ဖြစ်ခဲ့တယ်လို့ ခင်ဗျားထင်လဲဗျ?”

ဟုမ်း “ဒီကိစ္စက ဘယ်လိုလဲ? စတော့ကာဟာ မြင်းကို ဘာကုန်းအောက်ကို ခေါ်သွားခဲ့တယ်။ သူဟာ ဆင်ပက်ဆွန်လည်စည်းကိုမြေပြင်မှာတွေ့တော့ အဲဒါကို သူနဲ့အတူ ယူသွားခဲ့တယ်- ဘာကြောင့်လဲဆိုတာတော့ ကျွန်တော်မသိပါဘူး။

He puts his coat on a tree, gets out the candle and the matches, and the knife, and begins his work. But Silver Blaze doesn't like it. Perhaps he's afraid, perhaps he feels something is wrong. He's a big strong horse, and he gets angry. He kicks out with his back legs, and the horseshoes hit Straker on the head. Straker goes down into the mud, and the knife in his hand goes into his own leg. The horse disappears into the night.'

'Wonderful!' Mr Ross said. 'You tell it very well, Mr Holmes. I see it all now.'

'And the sheep?' I asked. 'What about the sheep? You told Inspector Gregory that they were important.'

သူဟာ ကုတ်အင်္ကျီကို သစ်ပင်ပေါ် ချွတ်တင်လိုက်တယ်။ ဖယောင်း
 တိုင်၊ မီးခြစ်နဲ့ ဓားတို့ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး သူ့အလုပ်ကို စတင်ပါ
 တော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ငွေကြယ်ပွင့်လေးကတော့ ဒါကိုမကြိုက်ဘူး
 ဟု။ သူ ကြောက်သွားတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ သူ တစ်စုံတစ်ခု
 မှားယွင်းနေတယ်လို့ ခံစားမိတာလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်ပါ
 တယ်။ ဒီကောင်က အလွန်ကြီးမားသန်မာတဲ့ မြင်းလေ၊ သူ
 ဒေါသထွက်သွားတယ်။ သူ့နောက်ခြေနဲ့ ကန်ထဲ့လိုက်တယ်။
 မြင်းခွာက စတော့ကာရဲ့ဦးခေါင်းကို ထိသွားတယ်။ စတော့ကာ
 ရွံ့ထဲကိုလဲကျသွားတယ်။ သူ့လက်ထဲကဓားက သူ့ခြေထောက်ထဲ
 ဝင်သွားတယ်။ မြင်းကတော့ ညတွင်းခြင်းပဲ ပျောက်ဆုံးသွားတယ်။”

မစ္စတာရို့က “အံ့ဩဖို့ကောင်းလိုက်တာ- ခင်ဗျားပြော
 တာ အရမ်းကောင်းတယ် မစ္စတာဟုမ်း၊ ကျုပ် အခုတော့ အကုန်
 လုံးသိသွားပြီဗျာ”

ကျွန်တော်က “ဒါနဲ့ သိုးတွေကကောဗျာ? သိုးတွေအ
 ကြောင်းက ဘာလဲဗျာ? ခင်ဗျား အင်စပက်တာ ဂရီဂိုလီပြောတော့
 ဒီကောင်တွေဟာ အလွန်အရေးကြီးတယ်ဆိုဗျာ”

‘Ah yes, Watson, the sheep.’ Holmes smiled. ‘And they were important. It’s not easy to make a very cut in an animal’s tendon, and Straker did not want to get it wrong. He needed to practise first, but what on? There were his own sheep, right in front of him.’

‘And where did you go in London, the day after we got back?’ I asked. ‘Was it to that dress-maker on the bill for Mr Darbyshire?’

‘Very good, Watson!’ Holmes laughed. ‘Yes, I had a photograph of Straker, and the dress-maker knew him at once. “Oh yes,” she said, “that’s Mr Darbyshire. I do a lot of work for him. Mrs Darbyshire is a very beautiful lady, and she likes expensive dresses.”’

ဟုမ်းက ပြုံးပြီး “ဟာ. . . ဟုတ်ပါ့ဗျာ၊ ဝပ်ဆန်ရာ သိုးတွေ၊ အင်း ဒီကောင်တွေဟာ အရမ်းကို အရေးကြီးတာပေါ့ဗျာ။ တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ရဲ့ အရွတ်မျှင်မှာ အလွန်သေးငယ်တဲ့ ဒဏ်ရာဖြစ်ဖို့ဆိုတာ သိပ်လွယ်ကူတဲ့အလုပ်တော့ မဟုတ်ဘူးဗျ။ စတော့ကာကလည်း အမှားအယွင်းမဖြစ်ချင်ဘူးလေ။ သူဟာ ဦးစွာပထမလေ့ကျင့်ဖို့ လိုအပ်လာတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဘာကိုလုပ်မလဲ?၊ သူ့မှာ ကိုယ်ပိုင်သိုးတွေရှိတယ်၊ မှန်တယ် သူ့ရှေ့မှာတင် ရှိတယ်”

ကျွန်တော်က “ဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဒီကနေပြန်ပြီး နောက်နေ့မှာ ခင်ဗျား လန်ဒန်က ဘယ်နေရာကိုသွားတာလဲဗျ? မစ္စတာ ဒါဘိုင်ရှိုင်းယားရဲ့ ဘောက်ချာက ဝတ်စုံချုပ်တဲ့ဆီကိုလား?”

ဟုမ်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး “အရမ်းတော်တယ် ဝပ်ဆန်၊ ဟုတ်တယ်ဗျ ကျုပ်မှာ မစ္စတာစတော့ကာရဲ့ ဓာတ်ပုံရှိထားတယ်။ ဝတ်စုံချုပ်သူကလည်း မြင်တာနဲ့ ချက်ခြင်းသိတယ်။ သူ(မ) ပြောတာကတော့ “အိုး ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါဟာ မစ္စတာဒါဘိုင်ရှိုင်းယားပါ။ ကျွန်မတို့ သူ့အတွက် အလုပ်တွေအများကြီး လုပ်ပေးရပါတယ်။ မစ္စ ဒါဘိုင်ရှိုင်းယားကလည်း အလွန်ကို လှပချောမောတဲ့ အမျိုးသမီးပါပဲရှင်။ သူ(မ)က ဈေးကြီးတဲ့ဝတ်စုံတွေကို အရမ်း သဘောကျတာရှင်”

'Holmes laughed again. 'It's an old, old story. Straker is not the first man with two women in his life. He needed more money for the expensive Mrs Darbyshire, so he thought of this plan with Silver Blaze. And there you have it, Mr Ross.'

ဟုမ်း နောက်တစ်ကြိမ် ရယ်မောလိုက်ပါတယ်။ “ဒါဟာ အလွန်အလွန်ကို ဟောင်းတဲ့ဇာတ်လမ်းမျိုးပါ။ မိန်းမနှစ်ယောက်နဲ့ ယောက်ျားရဲ့ဘဝမျိုးဟာ စတော့ကာက ပထမဆုံးလူသားမဟုတ်ပါဘူး။ သူဟာ အလွန်ဈေးကြီးကြိုက်လှတဲ့ မစ္စဒါဘိုင်ရှင်းယားအတွက် ငွေကြေးတွေ ပိုမိုလိုအပ်လာတာပေါ့ဗျာ။ ဒါကြောင့် ငွေကြယ်ပွင့်လေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သူ့အစီအစဉ်ကို စဉ်းစားမိတာပေါ့ဗျာ။ ကဲ... မစ္စတာရို့ ခင်ဗျား သဘောပေါက်လောက်ပါပြီ”

‘Yes, I understand it all now,’ said Mr Ross, ‘and thank you very much, Mr Holmes. There’s just one thing. Where was the horse?’

‘Ah, yes. The horse was safe and well, and with a friend,’ said Sherlock Holmes. ‘I can’t tell you who or where, because I made a promise. But here we are, nearly in London. You have the answer to the mystery, Mr Ross, you are the winner of the Wessex Cup, and the owner of the faster racehorse in the south of England. What more do you need?’

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော် အားလုံးကို နားလည်သဘော ပေါက်သွားပါပြီ။ အရမ်းကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ မစ္စတာဟုမ်း ဒါနဲ့ တစ်ခုတော့ မေးစရာရှိသေးတယ်။ မြင်းက ဘယ်နေရာမှာ ရှိနေခဲ့တာလဲဗျ”

ရှားလော့ဟုမ်းက “မြင်းက လုံခြုံတယ်၊ ကောင်းမွန် တယ်၊ ပြီးတော့ သူ့မိတ်ဆွေတွေနဲ့ရှိခဲ့တာပေါ့ဗျာ။ ဘယ်သူ့ဆီ မှာ ဘယ်နေရာမှာ ထားခဲ့တယ်ဆိုတာတော့ ကျုပ်မပြောနိုင်ဘူး ဗျ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကျုပ်ကတိပေးထားလို့ပါဗျာ။ ဒါပေ မဲ့လည်းဗျာ ကျုပ်တို့က လန်ဒန်နဲ့အနီးလေးရှိနေပါတယ်။ မစ္စတာရို.ရယ် ခင်ဗျားက ရှုပ်ထွေးလှတဲ့ ပဟေဠိပုစ္ဆာကြီးရဲ့ အဖြေကို လည်းရပြီ၊ ဝပ်ဆပ်ဖလားကြီးကို အနိုင်ရသူလဲဖြစ်သွား ပြီ၊ ပြီးတော့ အင်္ဂလန်နိုင်ငံတောင်ပိုင်းမှာ အမြန်ဆုံးသော ပြိုင်မြင်းကြီးရဲ့ ပိုင်ရှင်လည်း ဖြစ်သွားပြီဗျ။”

“ခင်ဗျား နောက်ထပ် ဘာတွေလိုသေးလို့လဲဗျာ?”

မောင်မင်းဟန်

သရဏ်စာပေမှထွက်ရှိပြီးသော

မောင်မင်းဟန်၏စာအုပ်များ

- ၁။ တစ္ဆေခြောက်သော အိမ်အိုကြီးနှင့်တစ္ဆေမကြောက်သောမိသားစု
(မူ-၅၀၀၅၄၅၀၄၀၉)
 - ၂။ ကဝေပျိုရဲမွန်ဟန်ခံချက်(မူ-၅၀၀၆၇၀၀၅၀၉)
 - ၃။ ရှားလော့ဟုမ်း၏နောက်ဆုံးဇာတ်လမ်း(မူ-၅၀၀၅၅၀၀၄၀၉)
 - ၄။ ဝံပုလွေလူတားရဲမွန်တားခန်းများ(မူ-၅၀၀၈၅၄၀၆၀၉)
 - ၅။ စုံထောက်မဟုတ်သောစုံထောက်နှင့်လူမဟုတ်သောလူသတ်သမား
(မူ-၅၀၀၇၇၉၀၂၀၉)
 - ၆။ တစ်မျက်နှာဟာသဝတ္ထုတိုများ(မူ-၅၀၀၂၀၆၀၈၀၉)
 - ၇။ ရှားလော့ဟုမ်းနှင့်ဝန်ကြီးသားပျောက်ဆုံးမှု
(မူ-၅၀၀၀၉၀၀၂၀၀)
 - ၈။ ရှားလော့ဟုမ်းနှင့်ငရဲခရီးကြီး(မူ-၅၀၀၀၅၃၀၉၀၀)
- ဆက်လက်ထွက်ရှိမည့်စာအုပ်များ

- ၁။ ဝိညာဉ်ချစ်သူနှင့်အခြားဝတ္ထုတိုများ(မူ-၅၀၀၄၈၆၀၂၀၀)
- ၂။ မှော်ဥယျာဉ်(မူ-၅၀၀၀၉၂၀၂၀၀)
- ၃။ ကြောင်နက်ကျိန်စာ(မူ-၅၀၀၀၉၃၀၂၀၀)
- ၄။ ပျောက်ဆုံးနေသောကမ္ဘာ(မူ-၅၀၀၄၈၅၀၂၀၀)
- ၅။ ရှားလော့ဟုမ်းနှင့်ပြိုင်မြင်းပျောက်ဆုံးမှု(မူ-၅၀၀၂၂၆၀၀၀၀)